enim forma ſapientie in filio vidue cito eccleſiā credituram. In archiſynagogi filia crediturosquidē iudeos: ſʒ ex pluribꝰ paucioꝛes. Deniqꝫ dicente dn̄o: Nō eſt mortua puella: ſed dormit: deridebāt eum. Quicūqꝫ eni non credit: irridet. Fleant igiť mortuos ſuos qui putāt mortuos vbi reſurrectiōis fides eſt: nō mortis ſpēs ſed q̄etis eſt. BED. Synagoga etiā qꝛ ſponſi leticiā qua viuē poſſit amiſit: quaſi inter plangētes mortua iacēs: nec hocipꝫ quare plangať intelligit. AM. Tenēs aūt dn̄s manum puelle ſanauit eam: beatus eni ſi cuiꝰ manꝰ ſapiā teneat: inducat ī penetralia ſua: iubeat manducare. panis eni celeſtis eſt dei verbū. inde ⁊ illa ſapiā que dei corpis ⁊ ſanguinis altaria repleuit alimētis. Venite inquit edite panes meos: ⁊ bibite vinū qȯ miſcui vobis. BED. Surrexit aūt puella ɔtinuo: qꝛ xp̄o manū ɔfortāte hō a morte aīe reſipiſcit. Sunt eni nōnulli qui iacēte tm̄ cogitatiōe peccati ſibi mortē ɔſciſcūt. ſed tales ſe viuificare ſignificās dn̄s: ſuſcitauit filiā archiſynagogi. Aliq̄ v̇o ipm malū qȯ delectanť agendo mortuū ſuuʒ quaſi extra portas efferūt: ⁊ hos ſe ſuſcitare demonſtrās: ſuſcitauit filiuʒ vidue extra portas ciuitatis. Quidā v̇o etiā peccati cōſuetudine ſe quaſi ſepeliēdo corrumpūt: ⁊ ad hos etiā erigēdos adeſt gr̄a ſaluatoris: ad qȯ intimandū reſuſcitauit laʒarū quattuor dies in monumēto hn̄tē. Quanto aūt grauior eſt mors aīe: tanto acrior penitentis feruor inſiſtat. vnde iacentē in ɔclaui mortuā leui voce reſuſcitat: delatū foras iuuenē pluribꝰ dictis corroborat. Ad q̄driduanū v̇o ſuſcitanduʒ fremuit ſpū: lachrymas fudit: ⁊ voce magna clamauit. Sed ⁊ hic notādū ꝙ publica noxia publico egent remedio: leuia pctā ſecreta queūt penitentia deleri. Puella in domo iacens paucis arbitris reſurgit: iuuenis extra domū turba multa comitāte ſuſcitať: laʒarus de monumento vocatus multis populiſ innotuit.

CAP. IX.

Conuocatis aūt ieſus duodecim apoſtolis: dedit illis virtutem ⁊ poteſtatē ſuper omnia demonia: ⁊ ut languores curarēt Et miſit illos p̄dicare regnū dei: ⁊ ſanare īfirmos Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via: neqꝫ virgaʒ neqꝫ peram: neqꝫ panē neqꝫ pecuniā: neqꝫ duas tunicas habeatis. Et in quācunqꝫ domū intraueritis ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et quicūqꝫ nō receperint vos exeuntes de ciuitate illa: etiaʒ puluerē pedum veſtrorū excutite in teſtimonium ſupra illos. Egreſſi aūt circuibant ꝑ caſtella: euāgeliʒantes ⁊ curantes vbiqꝫ.

CIRYL. Decebat inſtitutos miſtros ſacraꝝ doctrinarū poſſe mira ꝑagere ⁊ ꝑ ipſos effectus credi ꝙ eſſent dei miſtri. vnde dr̄: Cōuocatis aūt. xij. apo. dedit illiſ virtutē ⁊ poteſtatē ſuꝑ oīa demonia. In quo eleuatū ſupcilium diaboli flectiť: qui dicebat aliq̄n: Nō eſt qui ɔtradicere valeat. EVSE. Et ut ꝑ eos veneť genus humanū: nō ſolū dat eis ut prauos ſpūs pellāt: ſed etiā quālibet infirmitatē ſanēt ex eius iperio. vn̄ ſequiť: Et ut languores curarēt. CIRY. Attendas hic diuinā filij ptātē nāe corꝑali nō ɔuenientē: agere nanqꝫ miracula aderat ſanctis: nō natura: ſed pticipatiōe ſpūſſancti. Suꝑ hoc autē aliq̄s ɔcedere ptātē, pꝛſus alienū erat ab eoꝝ virtute. Qualiter eni poſſet natura creata ſuꝑ ſpūs dona poſſidere dn̄iuʒ? At dn̄s nr̄ ieſus chriſtus tanq̄ naturaliť deꝰ ex ſeꝰ impartitur hiꝰ grām quibꝰ vult: nō inuocās in eos alienā v̇tuteʒ ſʒ infundēs ex ꝓmptuarijs ꝓprijs. CHRY. Poſtquā aūt ſatis ɔfortati fuerāt ex eiꝰ comitiua: ⁊ ɔpetēs nacti ſūt argumentū v̇tutis eius mittit eos. vn̄ ſequiť: Et mi. il. pꝛedi. reg. dei. ⁊ ſan. infir. Ubi ɔſidera ꝙ nō ɔmittiť eiſ aliqȯ ſenſibile dicere: ſicut moyſes ⁊ ꝓphete q̄ terram ⁊ bona terrena ꝓmittebāt. hi v̇o regnū celoꝝ ⁊ quecunqꝫ continent in eo. GRE. naʒaʒenꝰ. Mittenſ aūt diſcipulos ad p̄dicandū dn̄s multa eis iniūxit: quoruʒ ſūma eſt ſic eos virtuoſos eſſe ſic ɔſtantes atqꝫ modeſtos: ⁊ ut breuiloquar celeſtes ut nō minꝰ ꝓpter eorū modū viuendi q̄ ꝑ verbū euangelica doctrina ꝓpagareť. Et ideo cum eos ⁊ baculi carētia ⁊ amictus ſingularitate mittebāť. Et ideo ſubdit: Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via: neqꝫ virgaʒ neqꝫ perā: neqꝫ panē neqꝫ pecuniā: neqꝫ duas tūicas habeatis. CHRYS. Plurima q̄dē ꝑ hoc ɔſtituebat. p̄mo quidē inſuſpectos reddēs diſcipulos. ſecūdo ſequeſtrās eos a qualibet cura: ut totū ſtudiū adhiberēt verbo. tertio docens eos ꝓpriā virtutē. Sed forſan diceť aliq̄s cetera quidē habere rōnē: ſed nō hr̄e perā in via. nec duas tunicas: nec baculū: cuius rei cā p̄cipit? Volēs. ſ. exercitare eos in qualibet diligentia. Et ut loquar ex hoībꝰ āgelos faciet eos: dirimēs a qualibet cura vite ut vna ſola cura detineanť doctrine. EVSE. Volens igiť eos carere cupidine rerū in ſolicitudinibus vite ꝓteſtatꝰ eſt hec ſumebat eni experimētū fidei ⁊ animoſitatis eorū qui habito in mādatis extreme vitā ducere pauptatis nō effugiunt que iubenť: docebat eni eos quoddā cōmerciū facere: recipiētes ſalubres virtutes recōpenſare obediētia mandatorū: ⁊ cum milites eos faceret regni dei: accingit eoſ ad pugnā in hoſtes: monēs colere pauptatē. nullus eni militans deo implicat ſe vite ſeclaris negocijs. AM. Qualis ergo eſſe debeat qui euāgeliʒat regnū dei: p̄ceptis euāgelicis deſignať: hoc eſt ut ſubſidij ſecularis āminicla nō requirat: fideiqꝫ totus inherēs putet quo minꝰ iſta requirat: magis poſſe ſuppetere. THEO. Sic eni ipſos mēdicos mittit ꝙ neqꝫ panes ipſos portare vult: nec aliqȯ aliud quibꝰ indigent multi. AVG. de cō. euan. Uel dominꝰ hec poſſidere diſcipulos ac ferre noluit: nō ꝙ neceſſaria nō ſint ſuſtentatōi huiꝰ vite: ſed qꝛ ſic eos mittebat ut eis hec deberi monſtraret ab illis quibꝰ euāgeliū credentibꝰ annūciarēt: ut ſic ſecuri nō poſſiderēt: neqꝫ portarēt huic vite neceſſaria: nec magna: nec minima. Ideo poſuit ſm̄ marcū nec virgā: oſ̄ndens a fidelibꝰ ſuis oīa deberi miniſtris ſuis nulla ſupflua requirentibꝰ. Hanc aūt poteſtatē virge noīe ſignificauit: cū diceret: Ne q̄d tollerent in via niſi virgā tm̄. AM. Sūt etiā qui voluit hoc ad eum deducere tractatū: ut ſpiritalē tm̄modo locꝰ iſte firmare videať affectū: q̄ velut indumētū quoddā videtur corporis exuiſſe: nō ſolū ptāte reiecta ɔtemptiſq̄ʒ diuitijs: ſed etiā carnis ipſius illecebris abdicatis. THE. Quidā etiā aplos nō portare perā neqꝫ baculū: aut duas tunicas ſic intelligūt: ꝙ nō theſauriʒent. hoc eni pera innuit ɔgregās multa. neqꝫ ſint iracūdi ⁊ tribulati ſpiritu qȯ ſignificat baculus: neqꝫ ſint ficti ⁊ duplici corde qȯ ſignificat tunica duplex. CIRYL. Sed diceret aliq̄s vnde eis neceſſaria erūt? Et ideo ſubdit: Et. in quācunqꝫ do. intra. ibi ma. ⁊ inde ne exie. q. d. ſufficiat vobis diſcipulos fructꝰ q̄ recipiētes a vobis ſpiritalia vos ꝓcurabūt. Iuſſit aūt eos in vna domo manere: ut nec hoſpitē grauēt diſ. dimittendo: nec ipſi guloſitatis ⁊ leuitatis ſuſpitioneʒ incurrāt. AM. Alienū nanqꝫ a p̄dicatore regni celeſtis aſſerit curſitare ꝑ domos: ⁊ iuiolabilis hoſpitij iura mutare. Sed ut hoſpitij gr̄a deferenda cenſeať: ita etiā ſi nō recipianť excutiendū puluereʒ egrediendūqꝫ de ciuitate mandať cū ſequiť: Et quicūqꝫ nō rece. vos exe. de ciuila: etiā puluerē pedū ve. excu. in teſti. ſuꝑ illos. BED. Puluis excutiť de pedibꝰ aploꝝ in teſtimoniū laboris ſui ꝙ. ingreſſi ſunt in ciuitatē ⁊ p̄dicatio aplica ad illos vſqꝫ ꝑuenerit. ſiue excutiť puluis cū nihil ab eis accipiāť nec ad victū quidē neceſſariū qui euangeliū ſpreuerunt. CHRYS. Nam iprobabile valde eſt ɔtemnētes ſermonē ⁊ patrēfamilias ſe famulis benignos oſ̄ndere: vel benedictiōes eorū exigere. AM. Uel mediocris ⁊ boni remuneratio doceť hoſpitij: ut nō ſolū pacē tribuamꝰ hoſpitibus

ſpiritibus: verū etiā ſi qua eos terrene obumbrāt delicta leuitatis: receptiſ apl'ice pdicatiōis veſtigijs auferātur. BEDA. Qui vo pfida negligētia vel etiā ſtudio vbū dei cōtemnūt: horū vitāda cōio eſt: excutiēduſ puluis pedū ne geſtis inanib' puluerī cōparādis mētis caſte veſtigiū polluat. EVS. Cum aūt pcinxiſſet dñs diſciplos ſuos tanq̄ milites dei diuinis virtutib' et ſapie mōitis: mittens eos iudeis ut doctores: et medicos ipſi ſm hoc pcedebāt. vñ ſequit: Egreſſi aūt circu. p caſt. euā. et cur. vbiqȝ Quaſi doctores quidē euāgelizātes: ſȝ q̄ſi medici pſtantes remedia et verba miraculis cōprobantes.

Audiuit aūt herodes tetrarcha oia q̄ fiebāt ab eo: et heſitabat eo q' diceret a qbuſdā: q2 ioānes ſurrexit a mortuis: a qbuſdam vo q2 helias apparuit: ab aliiſ aūt q2 ppheta vn' d' ātiqs ſurrexit. Et ait herodes. Johannem ego decollaui: Quis eſt autē iſte d' quo ego talia audio? Et querebat videre eum.

CHRY. Multo trāſacto tpe nō a pncipio pcepit herodes facta ieſu: ut pateat tibi tyranni ſupbia: vñ dr: Audiuit aūt hero. tetra. oia que fi. ab eo. THEO. Iſte herodes erat filius magni herodis q̄ pueros interimit: ſed ille quidē rex erat: iſte āt tetrarcha. Inqrebat aūt d' chriſto qs eſſet. vñ ſequit: Et heſitabat. CHRY. Peccatores eni ſcientes et neſciētes q̄nqȝ ſtrepitū ptimeſcūt: peccatis aūt nemine arguēte hoiez pdit: nemine accuſāte cōdemnat: et timidū et pigrū reddit delinquentē. Cā autē timoris ponit cōſter cum dr: Eo q' di. a q. q2 Johānes ſur. a mor. a q. vo q2 hel. ap. ab alijs aūt q2 pph. vn' de āti. ſurr. THEO. Iudei eni reſurrectionē mortuor expectabāt in vita carnali et in comeſſatiōib' et potib'. Sȝ reſurgētes nō erūt in carnalib' actib'. CHRY. Cuȝ ergo audiſſet herodes quib' ieſus vteret miracul' ait: Johāne ego decollaui: qd nō erat oſtentatōis verbū: ſed cōſolantis ſuū timorē: et pſuadentis aie pturbate recolere q' ipſe eū occidit. Et q2 iohannē decollauerat ſubdit: Quis aūt eſt iſte de quo au. ta. THEO. q. d. Si iohānes eſt a mortuis reſurrexit: videns eū cognoſcā. vñ ſequitur Et que. vi. eum. AVG. de cō. euan. Lucas aūt hūc eundem narrādi ordinē quē marcus tenēs nō cogit credi rerum geſtar eundē ordinē fuiſſe. In his etiā verbis marco atteſtat: ad hoc dūtaxat q' alij dixerint nō herodes: iohannē a mortuis ſurrexiſſe: ſed q2 heſitantē cōmemorauit herodē. intelligendū eſt aūt poſt iſtā heſitationē cōfirmaſſe in aio ſuo qd ab alijs dicebat: cum ait pueris ſuis ſicut matthe' narrat: Hic eſt iohannes baptiſta: ipſe ſurrexit a mortuis: aut ita pnūciāda ſunt hec verba matthei ut heſitantē adhuc indicent.

Et reuerſi apoſtoli narrauerūt illi quecunqȝ fecerunt: et aſſumptis illis ſeceſſit ſeorſum in locū deſertum qui eſt bethſaide. Quod cuȝ cognouiſſent turbe ſecute ſunt illum. et excepit eos et loquebat illis de regno dei: et eos qui cura indigebant: ſanabat. Dies auteȝ ceperat declinare. Et accedētes duodecim dixerunt illi: Dimitte turbas: ut eūtes in caſtella villaſqȝ que circa ſunt diuertāt: et inueniāt eſcas: quia hic in loco deſerto ſumus. Ait autem ad illos: Vos date illiſ manducare. At illi dixerunt: Non ſunt nobis pluſq̄ȝ quinqȝ panes et duo piſces niſi forte nos eamus et emam' in omnem hanc turbā eſcas. Erant aūt fere viri quinqȝ milia. Ait aūt ad diſcipulos ſuos: Facite illos diſcumbere per cōuiuia quiquagenos: et ita fecerūt Et diſcumbere fecerunt omnes. Acceptis autem quinqȝ panibus et duobus piſcibus: reſpexit i celum et benedixit illis: et fregit et diſtribuit diſcipulis ſuis ut ponerent ante turbas. Et manducauerunt omnes et ſaturati ſunt. Et ſublatū eſt quod ſuperfuit illis fragmentor cophini duodecim.

AVG. de cō. euan. Mattheus et marcus ex precedētiū occaſiōe narrāt queādmodū ſit iohanneſ ab herode occiſus. lucas aūt qui iam longe ſupra de paſſione iohānis narrauerat: poſtq̄ cōmemorauit illam herodis heſitationē de dño quiſnaȝ eſſet: ptinuo ſubiungit: Et reuer. apo. nar. illi que. fecerūt. BED. Nō ſolum aūt narrant que ipſi fecerūt et docuerūt: ſed etiam que iohannes eis in docendo occupat' ſit paſſus: vel ſui vel eiuſdē iohannis ei diſcipuli renunciāt ſicut matthe' inſinuat. ISIDO. Quia vo dñs viros ſanguinū abominat: et cōmorantes cum eis: ſi a pprijs criminib' nō diſcedant: poſt occiſionē baptiſte deſerens occiſores diſceſſit. vnde ſeqtur: Et aſſumptis illis ſeceſ. ſeor. in lo. deſer. qui eſt bethſaide. BED. Eſt aūt bethſaida in galilea ciuitas ādree et petri et philippi apoſtolor ppe ſtagnū geneȝareth. Nō aūt timore mortis hoc egit: ut quidā arbitrant: ſed pcēs inimicis ſuis ne homicidio homicidiū iungerēt: ſimul et oportunū ſue paſſiōis tempus expectans. CHRY. Nō aūt pus ſed relato ſibi qd acciderat diſceſſit manifeſtans p ſingula carnis veritatem. THEO. In deſertū aūt locū abijt dñs: quia operaturus erat miraculū panū ne quis diceret: de ciuitate ppe exiſtente oblati ſunt panes. CHRY. Vel vadit in deſertū locū ut nemo ſeqret. Sed nec ſic plebs diſceſſit: ſed comitatur ipm. vnde ſequitur: Quod cum cogno. turbe ſecu. ſunt illū. CIR. Hi quidē poſtulantes a demonib' liberari. Hi vero languorū remotionē: necnō quos eius oblectabat doctrina illū attentiſſime viſitabāt. BED. Ipſe aūt ut potens piuſqȝ ſaluator excipiendo fatigatos: docendo inſcios: ſanando egrotos: reficiendo ieiunos: quantum deuotione credentium delectetur: inſinuat. vnde ſequitur: Et excepit illos et lo. il. de regno dei et eos qui cura indigebāt ſanabat. THEO. Ut addiſcas q' que ſm nos eſt ſapientia diuidit verbo et ope: et qd decet dicere opata et operari dicta. Reclināte aūt die: diſcipuli iam incipiētes aliorū curā habere: turbe miſerent. vnde ſequit: Dies auteȝ ceperat declinare. et acce. xij. et dix. illi. Dīmit. tur. ut eū. in caſtella villaſqȝ que circa ſunt diuer. et inue. eſcas: q2 h in loco deſerto ſum'. CIRYL. Sicut eni dcm ē diuerſarū paſſionū poſtulabat remedia: et q2 videbant diſcipuli ſolo nutu poſſe pfici: qd infirmi petebāt: dicunt: Dimitte eos: ne amplius anxient. Aſpice aūt exuberantem manſuetudinē eiuſ qui rogat: nō eni illa tm̄ largit que poſtulant diſcipuli: ſed ſequētib' ipm adijcit bona munifice dextre: mandās eis eſcas exhiberi. vnde ſequit: Ait aūt ad illos: Vos da. il. man. THEO. Nō aūt hoc dicit eorū reſponſionē ignorās: ſed volens ipſos inducere ut dicerent quot panes haberēt: et ſic magnū oſtenderet ex eor cōfeſſione miraculū panum quantitate audita. CIR. Sed quod mandabat intolerabile diſcipulis erat qui nō habebāt penes ſe niſi q̄nqȝ panes et duos piſces vnde ſequit: At illi dixe. Nō ſunt nobis pluſq̄ q̄nqȝ panes et duo piſces: niſi forte nos eamus et ema. in om. hāc tur. eſ. AVG. de con. euā. In quib' quidē verbis lucas in vnā ſniam conſtrinxit reſponſionē philippi dicentis: Ducentorū denariorū panes nō ſufficiūt eis: ut vnuſqſqȝ modicū quid accipiat: et reſponſionē andree dicētis. Eſt puer vnus hic q̄ habet quinqȝ panes hordeaceos et duos piſces: ut narrat iohannes. Quod eni ait: Nō ſūt nobis pluſq̄ quinqȝ panes et duo piſces: ad andree retulit reſponſionē. Qd vo adiūxit: Niſi forte nos eam' et emamus in omnē hanc turbā eſcas: videt ad rñſionē philippi ptinere: niſi q' de ducentis denariis tacuit: quanq̄ et

in ipſius andree ſnia hoc poſſet itelligi. Cum eni dixiſſet
Eſt puer vnus hic qui hꝫ qnq panes hordeaceos ⁊ du-
os piſces. adiunxit: Sed hec qd ſunt inter tãtos: hoc eſt
dicere niſi forte nos eam⁹ ⁊ emam⁹ in oẽm hãc turbam
eſcas. Ex qua varietate v̾borũ: rerũ aũt ſniarũq ꝯcordia
ſatis apparꝫ ſalubrit nos doceri: nihil querẽdũ in v̾bis
niſi loquentiũ volũtatẽ: cui demonſtrãde inuigilare de-
Cyrillus
bent oẽs veridici narratores: cũ de hoie vel de ãgelo vł
de deo aliquid narrãt. CIRY. Ut aũt adhuc ad magis
ardua ferat miraculũ: oñdit nõ parua fuiſſe multitudo
viroꝝ cũ ſequit: Erant aũt viri fere qnq milia: exceptis
ſ. mulierib⁹ atq pueris ut ali⁹ euãgeliſta refert. THE.
Docet aũt dñs ꝙ decet cũ hoſpitamur aliquẽ: reclinare
ipm: ⁊ oĩs ꝯſolatõis pñcipẽ facere. vnde ſequit: Ait aũt
ad diſc. fac. il. diſcũ. ꝑ ꝯui. qnqgenos ⁊ ita fecerũt: ⁊ diſcũ.
fece. oẽs. AVG. de ꝯ. euan. Qd lucas hic dicit: quinq
genos iuſſos eſſe diſcumbere: marcus v̾o quinqgenos
⁊ centenos: ideo nõ mouet: quia vn⁹ ꝑtem dixit: alter to
tũ. verũ ſi alius de qnquagenis tm̃ cõmemoraret: ali⁹ de
centenis tm̃: valde videret eſſe ꝯtrariũ: nec ſatis dinoſce
ret vtrunq dcm̃ eſſe. vnũ aũt ab altero: alterũ ab altero
eſſe cõmemoratũ: ⁊ tñ attentius ꝯſideratũ inueniri debu
iſſe qs nõ fateat hoc ideo dici: q2 exiſtũt ſepe aliqua eiuſ-
modi que parũ intendentib⁹ temere iudicantib⁹ ꝯtraria
videant: ⁊ nõ ſint. CHRY. Et q2 credendũ erat chri-
ſtũ veniſſe a patre factur⁹ miraculũ aſpexit in celũ. vnde
Cirillus
ſequit: Acce. aũt qnq panib⁹: ⁊ duob⁹ piſcib⁹ reſpexit in
celũ. CIR. Hoc etiã diſpenſatiue ꝑ nobis fecit ut diſca
mus ꝙ in pñcipio mẽſe cum frangere debem⁹ panẽ: de
bem⁹ deo offerre ⁊ elicere ſup ipm benedictionẽ ſupnã
vnde ſequit: Et benedixit ⁊ fregit: ⁊ diſc. ſuis diſtri. ut po
ne. ante turbas. CHRY. Dat quidẽ eis ꝑ man⁹ diſci-
puloꝝ honorãdo eos: ⁊ ne deñt obliuiõi iam pacto mi
raculo: nõ aũt ex non entib⁹ facit eſcas ad paſcendũ tur
bas ut obturet os manichei aſſerentis alienã eſſe ab eo
creaturã: oſtendẽs ſe eſſe victualiũ largitorẽ: ⁊ eum qui
dixit: Germinet terra. Multiplicat quoq piſces: ad ſigni
ficandũ ꝙ tam mari q̃ aride dñabat. Bene aũt i languẽti
bus ſpãle ꝑegit miraculũ: agit ⁊ beneficiũ generale alens
oẽs etiã nõ languẽtes. vñ ſequit: Et mandu. om. ⁊ ſatura
ti ſunt. GRE. niſen⁹: Quib⁹ nec celũ fluebat mãna: nec
tellus iuxta ſui naturam ꝓducens frumentum eoꝝ ſa-
tiſfaciebat egeſtati: ſꝫ ex ineffabilib⁹ horreis diuine potẽ
tie bñficiũ affluebat. Panis parat factus in manib⁹ mi-
niſtrantiũ: necnõ ꝓ ſaturitatẽ edentiũ augmentat. Eſuꝫ et
piſciũ eorũ neceſſitati nõ adminiſtrabat mare: ſed ille q i
mari piſciũ gen⁹ inſeruit. AM. Nõ exiguo ſꝫ multipli
cato cibo populũ liquet eſſe ſatiatũ: videns incomphen
ſibili quodã rigatu inter diuidentiũ man⁹ quas nõ frege
Cirillus
rant multiplicare ꝑticulas: ⁊ intacta frangentiũ digitis
ſponte ſua fragmẽta ſurripe. CIR. Nec vſq adhuc tã
tũ ꝑuenit miraculũ: ſed ſequit: Et ſubla. eſt qd ſupfluit ei
frag. cophini. xij. Ut hinc eſſet manifeſta certificatio ꝙ
opus charitatis in ꝓximos vberẽ vendicat retributiõeꝫ
a deo. THE. Et ut addiſcerem⁹ quantũ hoſpitalitas
põt: ⁊ quantũ augent noſtra cũ indigentib⁹ ſubuenimus
CHRY. Fecit aũt ſupabundare nõ panes ſed fragmẽ-
ta: ut oſtendat illorũ panũ eſſe reliquias: que tot fcẽ ſunt
ut totidẽ eſſent cophini quot ⁊ diſcipuli. AM. Myſti-
ce aũt poſtq̃ illa que eccleſie typuꝫ accepit fluxu curata
ſanguinis: poſtea q̃ apoſtoli ad euangelizãdũ ſunt deſti
nati: gratie celeſtis impartit alimentũ. Sed quib⁹ impar
tiat aduerte: nõ ocioſis: nõ in ciuitate quaſi in ſynagoga
vel ſeculari dignitate reſidentib⁹: ſed inter deſerta querẽ
tibus chriſtũ. BED. Qui derelicta iudea que prophe-
tie ſibi nõ credendo caput abſtulerat: in deſerto eccleſie
Cirillus. l.
que virũ nõ habebat: verbi pabula largit. Petentẽ vero
deſerta gentiũ chriſtũ multe fideliũ caterue relictis me-
nib⁹ priſce ꝯuerſatiõis ⁊ varioꝝ dogmatũ ſequuntur.

AM. Qui aũt faſtidiũt: ipſi excipiunt ad buſto: ⁊ cũ ip
loquit dei verbũ: nõ de ſecularib⁹ ſed de regno. Et q
corpalis gerũt vlcera paſſionis: his medicinã ſuã libẽ
ter indulget. Ubiq aũt myſterij ordo ſeruat: ut ꝑus ꝑ
remiſſionẽ peccatoꝝ vulnerib⁹ medicina tribuat: poſtea
alimonia menſe celeſtis exuberet. BED. Hic aũt decli
nante turbã reficit. i. fine ſeculorũ appropinquãte: vł cũ
ſol iuſticie ꝓ nobis occubuit. AM. Quãq nõdũ va
diorib⁹ hec turba reficiat alimentis. primũ eni in modũ
lactis quinq ſunt panes: ſecundũ ſeptẽ: tertiũ ipm corp⁹
chriſti eſt eſca ſolidior. Siquis aũt petere cibũ veret
ipſe relictis ſuis omnibus feſtinet ad dei verbũ. Huc aũt
aliquis audire incipit dei verbum: incipit eſurire. Incipi
unt apoſtoli eſurientẽ videre: ⁊ ſi illi adhuc nõ intelligãt
quid eſuriãt intellexit chriſtus: ſcit ꝙ nõ ſecularẽ cibũ
eſuriãt: ſed cibũ chriſti: nõdũ eni intellexerãt apoſtoli c
bũ credẽtes nõ eſſe venalẽ. Nouerat chriſtus nos po⁹
eſſe redimẽdos: ſuas v̾o epulas eſſe gratuitas. BED.
Nondũ aũt erant aplis niſi qnq panes moſayce legis ⁊
duo piſces vtriuſq teſtamẽti: que in abdito myſterio
latentiũ quaſi aquis abyſſi regebant. Quia v̾o qnq ſunt
exterioris hoĩs ſenſus: qnq milia viri dñm ſecuti de
gnant eos qui i ſeculari adhuc habitu poſiti: exteriorib⁹
que poſſidẽt bene vti nouerũt: qui qnq panib⁹ aluntur
tales neceſſe eſt legalib⁹ adhuc ꝑceptis inſtrui. nã q mun
do ad integrũ renunciãt: euãgelica refectõe ſublimes ſũt
Diuerſi aũt ꝯuiuantiũ diſcubit⁹: deſignãt diuerſos ꝑ o
bẽ terrarũ eccleſiarũ ꝯuentus: qui vnã catholicã faciunt
AM. Hic v̾o panis quẽ frangit ieſus: myſtice quidem
dei verbũ eſt ⁊ ſermo de chriſto: qui cum diuidit auge.
de pacis eni ſermonib⁹ pplis redundãtẽ alimoniã mini
ſtrauit. Dedit ſermones nobis velut panes: qui in ore nr̃o
libant ore geminant. BED. Turbis aũt eſurientib⁹ ſal
uator nõ noua creat cibaria: ſed acceptis his que habue
runt diſcipuli bñdicit: q2 veniẽs in carne: non alia q̃ pre
dicta ſunt ꝑdicat: ſed ꝓphetie dicta myſterijs grẽ grauida
demonſtrat. Reſpicit in celũ: ut illuc dirigendã mentis aci
em: ibi lucẽ ſcie doceat eſſe querendã. Frangit ⁊ ante tur
bas ponẽda diſtribuit diſcipulis: q2 legis ⁊ ꝓphetie ſa
crã eis ut ꝑ mundũ ꝑdicent patefecit. AMB. Nõ ocio
ſe aũt que turbe ſupſunt a diſcipulis colligunt: q2 ea que
diuina ſunt apud electos facilius poſſis q̃ apud populos
repire. Beatus ille qui põt colligere: que etiã doctis ſu
pſunt. Qua rõne aũt cophinos chriſtus. xij. ipleuit: niſi
ut illud populi iudaici ſolueret: q2 manus eius in copi
no ſeruierũt. hic eſt ppl's qui ante lutũ in cophinis colli
gebat: ſed iam ꝑ crucẽ chriſti vite celeſtis operat alimo
niam. Nec paucoꝝ hoc mun⁹ ſed omniũ eſt. nã ꝑ. xij. co
phinos tanquã tribuũ ſingulaꝝ fidei firmamẽtũ redidit
BED. Uel ꝑ cophinos. xij. apli figurant: ⁊ oẽs ſequen
tes doctores: foris quidẽ hoibus deſpecti: ſed intus ſa
lutaris cibi reliquijs cumulati.

Et factum eſt cum ſolus eſſet orans: erãt cũ
illo ⁊ diſcipuli: ⁊ interrogauit illos dicens: Quẽ
me dicunt eſſe turbe? At illi reſpõderũt ⁊ dixerũt
Joannẽ baptiſtã: alij aũt heliam: alij v̾o q2 vnus
ꝓpheta de priorib⁹ ſurrexit. Dixit aũt illis: Uos
aũt quẽ me eſſe dicitis? Reſpondens ſimon petrus
dixit: Chriſtũ dei. At ille increpans illos pcepit
ne cui dicerent hec dicens: quia oportet filiũ ho
minis multa pati ⁊ reprobari a ſeniorib⁹ ⁊ a prin
cipibus ſacerdotuꝫ ⁊ ſcribis ⁊ occidi: ⁊ tertia die
reſurgere.

CIRY. Sequeſtrat⁹ a populis dñs: ⁊ ſeorſuꝫ poſitus
vacabat orõnibus. vñ dr̃: Et factum eſt cum ſolus eſſet
orans: erant cũ illo ⁊ diſcipuli. Formã eni in hoc ſeipſo

conſtituebat docens diſcipulos artē facilē doctrinaliū
dogmatū. reor enī oportere populorū antiſtites etiā me
rito pceſſe ſubditis ſuis: in reb' neceſſarijs iugit̄ ↄuerſan
tes: ꝛ illa tractantes quib' deus placat̄. BED. Aderāt
aūt diſcipuli dn̄o ſed ipſe patrē ſolus orauit: q2 pn̄t ſan
cti dn̄o fidei amoriſq; ſocietate ↄiungi: vbiq; ſolus obſe
crat: q2 dei ↄſiliū humana vota nō capiunt: nec quiſquā
pōt interiorū pticeps eſſe cum chriſto. CIRY. Potat
aūt orationis negociū turbare diſcipulos: videbāt enī hu
manitus orare: quem olim viderāt auctoritate diuina p
agentē miracula. Ut igit̄ huius ꝑpelleret turbationē eos
interrogat: nō q2 neſciret ab exteriorib' ſibi collata pco
nia: ſed ut eos a pluriū opione auferret: ꝛ rectā fidē eis i
ſereret. vnde ſequitur: Et interrogauit illos dicens: Quē
me dicūt eſſe turbe? BED. Pulchre dn̄s fidē diſcipulo
rū exploratur': pus turbarū ſniam interrogat ne illorū
ↄfeſſio: nō veritatis agnitiōe ꝓbata: ſed vulgi videatur
opione formata: nec compta credere: ſed inſtar herodis
de auditis heſitare putent̄. AVG. de cō. euā. Pōt au
tē illud mouere q' lucas dn̄m interrogaſſe diſcipulos ſu
os quē illum dicerent hoīes: tunc dixit cum eſſet ſolus
orās: ꝛ adeſſent etiā ipſi. porro aūt Marcus in via dicit
illos hoc ab eodē interrogatos. ſed hoc eū mouet: quia
nunq̄ orauit in via. AMB. Non eſt aūt ocioſa turbe
opio quā diſcipuli rn̄dent: cum ſubdit̄: At illi reſponde
rūt ꝛ dixerunt: Joannē baptiſtā quē decollatū ſciebant
Alij āt heliā quē venturū putabāt: alij aūt q2 ꝓpha vn'
de priorib' ſurrexit. Sed hoc querere alteri' prudentie ē
nam ſi paulo apl'o ſatis eſt nihil ſcire niſi chriſtū ieſuz ꝛ
hunc crucifixū: quid amplius mihi deſiderandū eſt ſcire
q̄ chriſtū? CIRY. Uide aūt in interrogatōib' elegantiā
Dirigit enī oēs eos ad extrinſecas laudeſ: ut eis euulſis
verā opionez generet. vn̄ cum dixiſſent diſcipuli plebis
opinionē: eorū ſniam interrogat cum ſubdit̄: Dicit autez
illis: Uos aūt quē me eſſe dicitis? O q̄ pcipuū illud voſ
Excipit eos ab alijs ut eorum vitēt opiniones. q. d. Uos
qui cenſura mea vocati eſtis ad apoſtolatū teſtes mira
culorū meorū: quē me eſſe dicitis? Preuenit aūt petr' ce
teros: fitq; os totius collegij: eructatq; diuini amoris elo
quia: pfertq; fidei ↄfeſſionē cum dicit̄: Rn̄dens aūt petr'
dixit: chriſtū dei. Nō ait ſimplr̄ eum eſſe chriſtū dei: ſed
magis cum articulo. vnde in greco habet̄: Ton chriſton
Nam plures diuinit' vncti: diuerſimode vocati ſūt xp̄i.
Quidam enī vncti fuerūt in reges: quidā in ꝓphetas. nos
aūt p chriſtū ſancto puncti ſpū: nomē obtinuim' chriſti:
ſed vnus ſolus eſt qui eſt xp̄s dei ꝛ patris quaſi ipſo ſo
lo ꝓpriū habente patrē qui in celis eſt. ꝛ ſic lucas cōcor
dat quidē in ſentētijs cū mattheo: qui narrauit petruz di
xiſſe: Tu es xp̄s filius dei viui. ſed vtens breuiloq̄o ait
eum dixiſſe xp̄m dei. AM. In vno enī hoc noīe ꝛ diui
nitatis ꝛ incarnatiōis expſſio ꝛ fides eſt paſſiōis. Com
plexus eſt itaq; oīa q̄ ꝛ naturā ꝛ nomē expſſit: in quo ſū
ma virtutū eſt. CIR. Sed notandū q' vnū ↄfeſſus eſt
eſſe chriſtū prudētiſſim' petr' ↄtra pſumentes emanuelē
in duos chriſtos diuidere. Neq; enī ſciſcitat' eſt eos di
cens: Quē dicūt hoīes eſſe diuinū verbū. ſed filiū homi
nis quē petrus ↄfeſſus ē eſſe filiū dei. In hoc ergo admi
randus eſt ꝛ dign' fact' tam pcipuis honorib': q2 quē ad
mirat' eſt in forma nr̄a hunc credidit eſſe xp̄m patris: ſcz
hominē ſcm̄ verbū qd̄ ꝓceſſit, de patris ſubſtātia. AM.
Dn̄s aūt ieſus chriſtus pdicari ſe primo noluit: ne vllus
ſtrepit' naſceret̄. vn̄ ſequit̄: At ille increpās eos pcepit ne
cui diceret. Multis ex cauſis iubet tacere diſcipulos: ut
fallat pncipē mundi: ut declinet iactantiā: doceat humili
tatē. ergo xp̄s noluit gloriari: ꝛ tu qui ignobilis natus es
gloriaris? Simul ne rudes ꝛ impfecti adhuc diſcipli ma
ioris pdicatiōis molib' opprimant̄. Prohibentur ergo
euāgeliçare eū dei filiū: ut euangeliçarēt poſtea crucifixū
CHRY. Opportune etiā dn̄s tūc vetuit nulli dicere q'

ipſe eſſet xp̄s quaten' ſublatis de medio ſcandalis: et cru
cis ↄſūmato patibulo: habitualit̄ imprimeret audiētiū mē
ti ↄueniens de eo opinio. nam radicatū ſemel ꝛ poſtmo
dū euulſum: vix vnquā denuo inſitū retinebit̄. Qd̄ autez
ſemel inſitū pſeuerat imobile de facili ↄcreſcit. nam ſi pe
trus ex ſolo auditu ſcādaliçat' eſt: qd̄ q̄plures paterētur
cum audiſſent filiū dei eſſe: luderēt aūt crucifixū ꝛ ↄſpu
tū. CIR. Oportebat ergo diſcipulos eum vbiq; terra — Ciryl. a – Ciryl. b.
rū pdicare: hoc enī erat opus electorū ab eo ad apoſtola
tus officiū. Sed ut ſacra ſcriptura teſtat̄: tempus eſt vni
cuiq; rei. Decebat enī ut crux ꝛ reſurrectio impleretur: ꝛ
ſic ſequeret̄ apoſtolorū pdicatio. vnde ſequit̄: Hec dicēs
q2 oportet filiū hoīs multa pati ꝛ reprobari a ſenio. ꝛ pn
cipib' ſacerdotū ꝛ ſcribis: ꝛ occidi: ꝛ tertia die reſurgere
AM. Fortaſſe q2 ſciebat dn̄s difficile paſſionis ꝛ reſur
rectiōis myſteriū etiā diſcipulos credituros: ipſe voluit
eſſe ſue paſſiōis ꝛ reſurrectiōis aſſertor.

¶ Dicebat autem ad omnes: Siquis vult poſt
me venire: abneget ſemetipſum: ꝛ tollat crucez ſu
am quotidie: ꝛ ſequat̄ me. Qui enim voluerit ani
mā ſuam ſaluā facere perdet illam. Nam qui per
diderit animā ſuam ꝓpter me ſaluā faciet illam.
Quid enim ꝓficit homo ſi lucretur vniuerſū mū
dum: ſe aūt ipſum perdat ꝛ detrimentū ſui faciat?
Nam qui me erubuerit: ꝛ meos ſermones: hunc
filius hominis erubeſcet cum venerit in maieſta
te ſua ꝛ patris ꝛ ſanctorum angelorū. Dico autez
vobis: vere ſunt aliq hic ſtantes: qui nō guſtabūt — Ciryl. a.
mortē donec videāt regnū dei.

¶ CIRY. Cum magnanimi ſtrennuos in armis ad au — Ciryl. b.
dacia ꝓuocāt: nō ſolū eis honores pollicēdo victorie:
ſed etiā ipm̄ pati generoſuz eſſe fatētes. Tale qd̄ videm'
docere dn̄m ieſum chriſtū: pdixerat enī apoſtol' q' opor
teret eum perpeti iudeorū calūnias occidi: ꝛ tertia die re
ſurgere. Ne igit̄ putarēt xp̄m quidē paſſurū perſecutiōes
p vita mundi: eis vō liceret lentā vitā ducere: oſtēdit ne
ceſſario q' p equa certamina gradi decet cupiētes ei' glo
riā obtinere. vnde dr̄: Dicebat aūt ad oēs. BED. Pul
chre poſuit ad oēs qui ſuperiora que ad fide dnice natiui
tatis vel paſſionis ptinent cum ſolis diſcipulis ſeorſum
egit. CHRY. Cum aūt ſaluator ſit pius ꝛ benign' nul
lum inuitū aut coactū habere vult famulū: ſed ſpontane
os ꝛ grās agentes ei p famulatu. ꝛ ideo neminē cogendo
aut neceſſitatē iponēdo: ſed pſuadēdo ꝛ benefaciēdo vni
uerſos volentes attrahit dicēs: Siqs vult. BASI. Ui — Baſilius b.
tā aūt ꝓpriā in formā optime ↄuerſatōis tradidit volen
tib' ei obedire cum dicit̄: Poſt me venire. nō obſecutio
nē corpalē inſinuās: eſſet enī in oībus impoſſibilis domi
no iam in celis exiſtente: ſed debitā ↄuerſationis ꝓ poſ
ſe imitationē. BED. Niſi aūt quis a ſemetipſo deficiat — Ciryl. a.
ad eum qui ſupra ipm̄ eſt nō appropinquat. vn̄ dr̄: Abne
get ſemetipm̄. BASI. Abnegatio quidē ſuiipſius ē to — Baſilius b.
talis pteritorū obliuio: ꝛ receſſus a ꝓprijs voluntatib'
ORI. Abnegat etiā aliquis ſeipm̄ dū vitā pus in ma
litia ↄſuetā alteratiōe debita cōmutat: puta q̄ dudū in la
ſciuia vixerat: abneget ſemetipm̄ laſciuū cū ſit caſtus: et
ſimilit̄ abſtinentia cuiuſlibet criminis ſuiipſius abnegatio
eſt. BAS. Appetitus aūt mortis tolerande p chriſto — Baſilius b.
ꝛ mortificatio membrorū que ſunt ſup terrā: ꝛ virilit̄ di
ſponi ad omne periculū ſuſtinendū ꝓ chriſto ꝛ nō affici
queq̄ ad vitā pntē hoc eſt tollere crucē ſuā. vnde ſubdit̄:
Et tollat crucē ſuā quotidie. THEO. Crucē hic dicit
mortē exprobrabilē innuēs q' ſiquis vult xp̄m ſequi: nō
dz effugere ꝓpter ipm̄ etiā exprobrabilē mortē. GRE.
in home. Duob' etiā modis crux tollit̄: dum aut p abſti
nentiā affligit̄ corpus: aut p ↄpaſſionē afficitur animus.

GRECVS. Recte aūt cōiungit hec duo: abneget ſemet
ipm ⁊ tollat crucē ſuā. Sicut eni qui parat⁹ eſt aſcendere
crucē ſumit in mente ſua mortis intentionē: ſicqꝫ vadit ut
nō eſtimās amplius hanc vitā pticipare: ita qui ſeq̄ vult
dn̄m. ꝓmo dꝫ abnegare ſeipm: ⁊ ſic tollere crucē: ut ei⁹
voluntas ſit ꝓmpta ad oēm miſeriā ſuſtinēdā. BASI.
In hoc igiꝉ ꝯſiſtit pfectio ut ipoſſibiliꝉ ſe habeat ſm affe
ctū etiā ad ipm viuere: ⁊ habeat in ꝓmptu mortis reſpō
ſum ut nequaq̄ in ſeipſo ꝯfidat. Sumit aūt exordiū pfe
ctio ab exterioꝝ alienatiōe: puta poſſeſſionuꝫ vel inanis
glorie vel ꝑciſe affectiōis inutiliū rerū. BED. Predictā
igiꝉ crucē ⁊ quotidie tollere: ⁊ ea ſumpta dn̄m ſequi iube
mur qui crucē ꝓpriā baiulauit. vn̄ ſequiꝉ: ⁊ ſequaꝉ me.
ORI. Huius aūt cām aſſignat ſubdens: Qui eni volue
rit animā ſuā ſaluā facere pdet illam. i. q̄ vult ſm vitā pn̄
tē viuere: ⁊ ꝓpriā animā in ſenſibilib⁹ ꝯſeruare: hic eam
pdet: nō ducēs eam ad terminos beatitudinis. Econtra
rio aūt ſubdit: Nam qui pdiderit aīam ſuā ꝓpter me ſal
uā faciet illā. i. qui negligit ſenſibilia intuitu veritatis: ex
ponēs ſe morti. h tanq̄ aīam perdēs ꝓ chriſto eā potius
ſaluabit. Itaqꝫ ſi aīam ſaluari beatū eſt: relatū ad eam q̄
eſt in deo ſalutē: dꝫ eſſe ⁊ quedā bona pditio aīe que fit i
tuitu chriſti. Videꝉ etiā mihi p ſimile ei qḋ eſt abnegare
ſeipm ſm ꝑdicta dicere: pdere quēlibet ꝓpriā aīam pec
catricē: ut ſumat eā que p virtutē ſaluat. CIRYL. Qḋ
aūt incōparabiliꝉ exercitiū pacis chriſti: ſuper delitias ⁊
ſpcioſa mundi inſinuat ſubdēs: Quid ꝓficit hoi ſi lucreꝉ
vniuerſum mundū: ſeipm aūt pdat ⁊ detrimentū ſui faci
at. q. d. Cum aliquis aſpiciēs pn̄tē dulcedinē aut vtilita
tē: rēnuit quidē pati: eligit aūt ſplendide viuere ſi ſit opu
lentus: qḋ inde ſibi cōmodū erit cū pdiderit aīaꝫ: Traſit
eni huius mūdi figura ⁊ amena velut vmbra diſcedūt.
Nō eni ꝓderūt theſauri impietatis: eripit aūt a morte iu
ſticia. GRE. in ho. Quia ergo ſcā eccl̄a hꝫ aliud tpꝰ ꝑ
ſecutiōis: atqꝫ aliud pacis: dn̄s vtraqꝫ tpa deſignauit in
ꝑceptis. nam pſecutiōis tpe ponēda ē aīa: qḋ ſignificauit
dicēs: Qui pdiderit animā. Pacis aūt tpe ea que āplius
dn̄ari pn̄t frangēda ſunt deſideria terrena: qḋ ſignificauit
dicēs: Quid ꝓficit homini. Plerūqꝫ aūt labentia cūcta
deſpicim⁹: ſed tn̄ adhuc humane verecundie vſu prepe
dimur: ut rectitudinē quā ſeruam⁹ in mente nōdū expri
mere valeam⁹ in voce. Sed huic quidē vulneri ꝯgruum
dn̄s ſubiungit medicamentū dicēs: Nam qui me erubue
rit ⁊ meos ſermones: hunc fili⁹ hoīs erubeſcet. THE.
Erubeſcit chriſtū qui dicit: Nunq̄d credā crucifixo: Sꝫ
⁊ ſeniores eius erubeſcit qui euangelij ruditatē ꝯtemnit
ꝙ aūt hunc dn̄s erubeſcet in regno ſuo tale eſt: ſicut ſi ali
quis paterfamilias hn̄s ſeruū prauū: erubeſcat eum no
minare. CIR. Incutit aūt eis timorē dicens ſe celitus
deſcenſurū: nō in ꝓſtina humilitate ⁊ mēſura ꝓportiōa
bili nobis: ſed in gloria patris miniſtrātib⁹ angelis. Se
quiꝉ eni: Cum venerit in maieſtate ſua ⁊ patris ⁊ ſancto
rū angeloꝝ. Peſſimū igiꝉ ⁊ damnoſuꝫ notari inimicitia
⁊ operis inertia: qn̄ tant⁹ iudex deſcenderit: agminib⁹ cir
cūſtantib⁹ angeloꝝ. Hinc aūt pcipias: ꝙ carne ſumpta ⁊
ſanguine filius nō min⁹ eſt deus ꝙ ſe polliceꝉ in maieſta
te dei patris venturū: ⁊ ꝙ ei tanq̄ iudici omniū miniſtra
būt angeli: qui fact⁹ eſt homo ſilis nobis. AM. Semp
aūt dn̄s ſicut exigit ad ꝑmia futura virtutū: atqꝫ vtilē ſe
culariū rerū docet eſſe ꝯtemptū: ita etiā infirmitatē men
tis humane pn̄tiū remuneratiōe ſuſtentat. Arduū quip
pe eſt crucē tollere: ⁊ animā periculis: morti corpus of
ferre: negare q̄d ſis: cum velis eſſe qḋ nō ſis: raroqꝫ q̄uiſ
excelſa virtus futuris cōmutat pn̄tia. ergo bon⁹ magiſter
ne q̄s deſperatiōe frangaꝉ aut tedio: ꝯtinuo ſe videnduꝫ
fidelib⁹ polliceꝉ dicens: Dico aūt vobis vere: ſunt aliqui
hic ſtantes qui nō guſtabūt mortē: donec videāt regnum
dei. THE. Ideſt gloriā in qua iuſti erunt. hoc aūt di
xit de tranſfiguratiōe que forma erat future glorie: acſi di
ceret: ſunt aliqui hic ſtantes. ſ. petr⁹ iacob⁹ ⁊ ioannes q
nō attingēt mortē: donec in tpe tranſfiguratiōis videant
in qua gloria erūt q̄ me ꝯfitent. GRE. in ho. Ut regnū
dei hoc loco pn̄s eccleſia vocaꝉ. ⁊ quidaꝫ ex diſcipulis
vſqꝫ adeo in corpe victuri erant ut eccleſiā dei ꝯſtructaꝫ
ꝯſpicerēt: ⁊ ꝯtra mundi huius gloriā erectaꝫ. AMB.
Itaqꝫ ſi ⁊ nos volum⁹ mortē nō timere: ſtem⁹ vbi chri
ſtus eſt. ſoli eni nō queūt guſtare mortē: qui ſtare poſſunt
cū xp̄o: in quo lꝫ ex verbi ipſius qualitate perpendere
nec tenuē quidē ſenſum mortis habituros: qui xp̄i vide
ant meruiſſe ꝯſortia. Certe mors corpis liberādo gūſte
vita aīe poſſidēdo teneaꝉ. Nō enim hic mors corporis
ſed anime denegatur.

Factum eſt aūt poſt hec verba fere dies octo
⁊ aſſumpſit petrū ⁊ iacobum ⁊ ioannē: ⁊ aſcendit
in montē ut oraret. Et facta eſt duꝫ oraret ſpecies
vultus eius altera: ⁊ veſtitus eius alb⁹: ⁊ refulgēs.
Et ecce duo viri loquebanꝉ cum illo. Erant aūt
moyſes ⁊ helias viſi in maieſtate ⁊ dicebāt exceſ
ſum eius quem completur⁹ erat in hieruſalē.

EVSE. Cum dn̄s diſcipulis ſuis ſecū apparitiōis ſue
ꝓmulgauerit ingens myſteriū ne ſolis verbis crederent
derent: ꝓcedit ad opa oſ̄ndēs eis oculata fide imaginē
regni ſui. vn̄ dr̄: Fcm̄ eſt aūt poſt hec verba fere dies octo
⁊ aſ. pe. ⁊ ia. ⁊ io. ⁊ aſcendit in mon. ut ora. DAMA.
Matheus quidē ⁊ marcus ſexto die poſt facta ꝓmiſſio
nē diſcipulis: lucas aūt poſt octauū dicit celebratā eſſe
trāſfigurationē: nec eſt diſſonātia i dictis: ſed qui ſex nu
merauerūt demptis extremis: ꝓmo dico ⁊ vltimo quo
pollicit⁹ eſt: ⁊ quo fecit: medios ꝯputauerūt. At qui octo
ꝯnumerauit: vtrūqꝫ ꝑdictoꝝ ꝯputauit. Sed cur nō oēs
ſꝫ aliq̄ vocati ſunt ad hāc viſionē. Un⁹ quidē erat qui ſo
lus indign⁹ erat diuinitatis viſiōe. ſ. iudas: ſm illḋ: Tol
laꝉ impi⁹: ne videat gloriā dei. Si ſolus ergo cēt omiſſus
tanq̄ inuidus ad maiorē eſſet malitiā ꝓuocat⁹. Proinde
ꝓditori tollit ꝓditiōis occaſionē: cum dimiſit inferi⁹ reli
quā apſoꝝ ꝯgeriē. Aſſumpſit āt tres: ut in duob⁹ vel tri
b⁹ ſtet oē verbū. Petrū quidē aſſumpſit: volēs teſtioniuꝫ
qḋ teſtat⁹ fuerat ei oſtendere p pꝛīs teſtimoniū ꝯfirmari:
⁊ quaſi pſidē futurū toti⁹ eccle. Sꝫ iacobū aſſūpſit tanq̄
moriturū ꝓ xp̄o añ oēs diſcipulos. ioannē vo tanq̄ the
ologie puriſſimū organū: ut viſa gloria filij q̄ nō ſuberat
tēpori reſonet illud: In ꝑncipio erat verbū. AM. Uel
petr⁹ aſcēdit q̄ claues regni celoꝝ accepit: ioānes cui cō
mittiꝉ mr̄: iacob⁹ qui prim⁹ ſoliū ſacerdotale conſcendit.
THEO. Uel aſſumit hos tanq̄ hanc rem celare pote
tes ⁊ nulli alij reuelare. Aſcendit aūt in montē ut oraret:
docens nos ſolitarios ⁊ aſcendentes orare ad nihil ter
renoꝝ declinātes. DAMA. Aliter tn̄ orant ſerui: aliter
orabat dn̄s. nam ſerui orātis orō eſt p intellectus aſcen
ſum ad eū. ſed ſacer intellect⁹ xp̄i qui ſm hypoſtaſim deo
vnit⁹ erat: manuducēs nos ad aſcēſuꝫ quo p orōēs ad
deū aſcendiꝉ: ⁊ docēs ꝙ aduerſari⁹ dei nō eſt: ſꝫ tanq̄ pn
cipiū veneraꝉ genitorē: qn̄ etiā allicies tyrannū exploran
tē ſi de⁹ eſſet: qḋ miraculoꝝ virt⁹ ꝑdicabat quaſi ſub qua
dā eſca hamū ꝯtegeret: ut q̄ ſpe deificatiōis hamauerat
hominē: corpus amictu decenter hamareꝉ. vn̄ ſequiꝉ: Et
fcā eſt dum oraret ſpēs vult⁹ eius altera. CIR. Nō tanq̄
corpe humanā formā mutāte: ſed quadā ſplendida glo
ria ſupueniēte. DAMA. Uidens aūt diabolus orātio
nib⁹ refulgentē: recordat⁹ eſt moyſi cuius glorificata eſt
facies: ſed moyſes quidē glorificaꝉ extrinſecus adueniē
te gloria: dn̄s aūt ex inato glorie diuine fulgore. Cuꝫ eni
ſm hypoſtaſis vnionē vna ⁊ eadē ſit gloria verbi ⁊ car
nis: trāſfiguraꝉ: nō quaſi accipiēs qḋ nō erat: ſed qḋ erat
manifeſtās diſcipulis. vn̄ ſm mattheū dr̄: ꝙ trāſfigurat⁹
eſt corā eis: ⁊ ꝙ facies eius refulſit ut ſol. qḋ eni eſt in ſen
ſibilibus

ſibilibus ſol:hic in intelligibilib⁹ deus. Et ſicut ſol q̄ ē lu
cis fons de facili videri nō pōt:lux aūt eius ex eo ꝙ ad
terrā ꝑuenit aſpicit:ſic facies xp̄i intenſius refulget ut ſol
veſtimēta eius dealbant. vnde ſequit: Et veſtitus eius al
bus refulgēs. Illuſtrat⁹. ſ.ꝑ diuine lucis ꝑticipationem.
Dis aūt ita ſe hn̄tib⁹ ut vn⁹ oſtenderet dn̄s noui ⁊ veteris
teſtamēti:⁊ hereticoꝝ oꝛa obturent:⁊ fides fiat reſurre
ctiōis:necnō qui transfigurabat viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ dn̄s
credere. Moyſeſ ⁊ helias tanq̄ famuli aſſiſtūt dn̄o i glā
vn̄ ſequit: Ecce duo viri loquebant cum illo:erāt autem
moyſes ⁊ helias viſi in maieſtate. Opoꝛtebāt eni ut vi
dentes ꝯſeruoꝝ gloꝛiā ⁊ fiduciā mirarent quidē ꝑiū dn̄i
cum deſcenſū:ꝗlarēt vō eos q̄ ꝑus laboꝛauerāt: viſu
ri amenitatē futuroꝝ bonoꝝ:⁊ magis foꝛtificarent in la
boꝛib⁹.nam qui laboꝝ nouerit emolumēta: laboꝛes fa
cili⁹ tolerabit. CHRY. Aliter quoq3 qm̄ vulg⁹ aſſere
bat cū eſſe helia vl hieremiā:ut diſcerneret inter dn̄m ⁊
famulos:⁊ ut pateat eū nō eſſe aduerſariū dei ⁊ legis trāſ
greſſoꝛē:eos ſibi aſſiſtētes mōſtrauit. Non eni legiſlatoꝛ
moyſes:⁊ q̄ ꝑ gloꝛia diuina ꝗlat⁹ eſt helias aſtitiſſent ei
ſ3 ⁊ ꝓpter virtutes viroꝝ demonſtrādas: nā vterq3 ꝑ
mandatis diuis q̄plurieſ ſe moꝛti expoſuerat. Uolebat
etiā diſcipulos eos imitari in regimie ꝓpli:ut fierent mi
tes ſicut moyſes:⁊ ꝗlantes ſicut helias. Inducit ēt eos
ut oñdat crucis gloꝛiā:ad ꝯſolandū petrū ⁊ alios paſſio
nē timentes. vnde ſequit: Et dicebāt exceſſū eius quē cō
pletur⁹ erat in hieruſalē. CIR. Uidelicet myſteriū diſpē
ſatōis in carne:necnō ſalutiferā paſſionē ꝯpletā in vene
rabili cruce. AM. Myſtice aūt poſt verba p̄dicta trāſ
figuratio xp̄i oñdit:qm̄ is qui verba xp̄i audit ⁊ credit:
reſurrectōis glām videbit. octaua eni die facta ē reſurre
ctio. vnde ⁊ plerīq3 pſalmi ꝑ octaua ſcribunt: aut foꝛte
ut oñderet nobis qȯ dixerat:ꝙ is qui ꝓpter dei verbū
ꝑdiderit animā ſuā ſaluā faciet eā:qm̄ ꝓmiſſa ſua i reſur
rectōe reſtituet. BED. Nam ſicut ipſe poſt ſeptimā ſab
bati qua i ſepulchꝛo qeuerat a moꝛtuis reſurrexit ⁊ nos
poſt ſex ſeculi etates ⁊ ſeptimā:quietis animarū que nūc
ī alia vita gerit:quaſi octaua etate reſurgemus.
AM. Sed matthe⁹ ⁊ marc⁹ poſt dies ſex aſſumptos
eos eſſe cōmemoꝛarūt:de quo poſſem⁹ dicere ꝙ p⁹ ſex
milia annoꝝ:mille eni anni in ꝯſpectu dei tanq̄ dies vna
ſed plures q̄ ſex milia ꝯputant anni:⁊ maluim⁹ ſex dies
ſimbolū intelligere ꝙ ſex diebus mūdi opa ſunt creata
ut ꝑ tp̄s opa:⁊ ꝑ opa mundū intelligam⁹. Et ideo mundi
tēporibus impletis:reſurrectio futura monſtrat. aut qꝛ is q̄
ſupra mundū aſcenderit:⁊ huius poſt ſeculi momenta
tranſcenderit:velut in ſublimi locatus:future reſurrectōis
fructu⁹ expectabit in eternū. BED. Unde in montē oꝛa
turus ⁊ trāſfiguratur⁹ aſcendit:ut oſtendat eos q̄ fructū
reſurrectōis expectāt:⁊ regē in decoꝛe ſuo videre deſide
rāt:mente i excelſis habitare ⁊ ꝯtinuis p̄cib⁹ debere incū
bere. AM. Putarē in trib⁹ qui ducunt ad montē my
ſtice genus humanū ꝯphenſū:qꝛ ex trib⁹ filiꝭ noe gen⁹
oē defluxit humanū:niſi electos cernerē. tres igit eligunt
qui aſcendūt in montē:qꝛ nemo poteſt reſurrectōis vide
re gloꝛiā:niſi qui myſteriū trinitatis incoꝛrupta fidei ſyn
ceritate ſeruauerit. BED. Transfiguratur⁹ aūt ſaluatoꝛ
gloꝛiā future vel ſue vel noſtre reſurrectiōis oñdit: qui q̄
lis tūc aplis apparuit:poſt iudiciū cunctis appebit ele
ctis. Ueſtitus aūt dn̄i ſcōꝝ illius coꝛpus accipit: qui vi
delicet dn̄o in terris ꝯſiſtēte deſpectus videbat:ſ3 illo mō
te petente nouo cādoꝛe refulget:qꝛ nunc fi ij dei ſum⁹ et
nōdū apparuit quid erim⁹. Scim⁹ aūt qm̄ cum apparue
rit ſiles ei erim⁹. AM. Uel aliſ. Pꝛo tua poſſibilitate
tibi verbū aut minuit aut creſcit:ac niſi altioꝛis prudētie
cacumē aſcendas:nō tibi apparet q̄ta ſit gloꝛia in dei v
bo. Ueſtimēta aūt verbi ſunt ſermones ſcripturarū:⁊ q̄
dam intellect⁹ indumenta diuini. Et ſicut veſtit⁹ alb⁹ re
fulſit ita in oculis tuemētis diuinarū lectionū ſenſus al
beſcit. Inde apparet moyſes ⁊ heliaſ:hoc eſt lex ⁊ ꝓpha
in verbo:neq3 eni lex pōt eſſe ſine verbo:nec ꝓpha niſi q̄
de dei filio ꝓphetauit.

Petrus vero ⁊ qui cū illo erant:grauati erāt
ſomno. Et euigilantes viderunt maieſtatem eius
⁊ duos viros qui ſtabant cum illo. Et factum eſt
cum diſcederent ab illo:ait petrus ad ieſum: Pꝛe
ceptoꝛ bonū eſt nos hic eſſe:⁊ faciam⁹ tria taber
nacula:vnū tibi:⁊ vnum moyſi:⁊ vnū helie. Ne
ſciens quid diceret. Hec aūt illo loquente facta ē
nubes ⁊ obumbꝛauit eos: ⁊ timuerūt intrantib⁹
illis in nubem. Et vox facta eſt de nube dicens:
Hic eſt filius meus dilectus ip̄m audite. Et dum
fieret vox inuentus eſt ieſus ſolus:⁊ ipſi tacuerūt
⁊ nemini dixerunt in illis diebus quicquā ex his
que viderant.

THEO. Chꝛiſto vacāte oꝛoni petrus ſomno depꝛi
mit:infirm⁹ eni erat:⁊ qȯ humanū erat ipleuit. vn̄ dī: Pe
trus vō ⁊ qui cū illo erant grauati erāt ſomno. Excitati
aūt gloꝛiā eius cernūt:⁊ duos viros cū eo. vnde ſequit:
Et euigilā. vi. maieſ. eius:⁊ duos viros q̄ ſtabāt cū illo.
CHRY. Uel ſomnū vocat ingeſtū eis nimiū ſtupoꝛem
ex illa viſione:neq3 eni nocturnū tp̄s erat:ſed lucis excel
lentia grauabat oculoꝝ debilitatē. AM. Pꝛemit enī
incōpꝛehenſibilis ſplēdoꝛ diuinitatis nr̄i coꝛpis ſenſus
nam ſi ſolis radiū e regiōe oculoꝝ ꝯtuentiū coꝛpa neq̄t
acies ꝯtinere:quō dei gloꝛiā humanoꝝ ferret coꝛrupte
la membꝛoꝝ. Et foꝛtaſſe ideo grauati ſomno erant:ut re
ſurrectiōis viderēt ſp̄em poſt quietē. Itaq3 vigilātes vi
derūt maieſtatē ei⁹:nemo eni niſi vigilās glām videt xp̄i
Delectat⁹ eſt petr⁹ ⁊ quē ſeculi huius illecebꝛoſa nō ca
perēt gloꝛia reſurrectiōis illexit. vnde ſequit: Et fa. ē cū
diſce. ab il. ait pe. ad ie. p̄cep. bonū ē nos hic eſſe. CIR.
Eſtimabat foꝛſan diu⁹ petrus iminere tp̄s regni dei:⁊ io
appꝛobat montis incolatū. DAMA. Nō eſt autē bo
nū petre tibi ꝙ chꝛiſtus ibi moꝛet:qm̄ ſi manſiſſet:nequa
q̄ tibi facta ꝓmiſſio ꝯſequeret effectū. neq3 enim claues
obtinuiſſes regni:nec moꝛs tyranni abolita eſſet. Nō q̄
ras ante tp̄s felicia:ut adam deificationē. Erit qn̄ hunc
aſpectū indeſinent ꝑcipias:⁊ cohabitabis illi qui lux eſt
⁊ vita. AM. Petrus aūt nō ſolū affectu ſed etiā ſcōꝝ
deuotiōe p̄ſtantioꝛ ad edificāda tabernacula tria ipiger
operari⁹ cōis obſequij miniſteriū pollicet. Sequit enim
Et faciam⁹ tria tabernacula:vnū tibi:⁊ vnū moyſi:⁊ vnū
helie. DAMA. Nō aūt te dn̄s tabernaculoꝝ ſed vni
uerſalis eccleſie ꝯſtructoꝛē ꝯſtituit verba tua:tui diſcipu
li:oues tue mandauerūt effectui: chꝛiſto tabernaculum
ꝯſtruentes:necnō ⁊ ſeruis eius. Hoc aūt nō ex intentiōe
petrus ꝓferebat:ſed inſpiratōe ſp̄us reuelantis futura.
vnde ſequit: Neſciēs quid diceret. CIR. Neſciebat etiā
quid diceret:neq3 eni aderat tp̄s finis ſeculi:nec ꝑticipā
de a ſanctis ꝓmiſſe ſpei:⁊ cum iam ſumeret exoꝛdiū di
ſpēſatio quo pacto chꝛiſtū opoꝛtebat deſiſtere a mundi
dilectōe volentē pati ꝓ eo. DAMA. Decebat etiam
nō ſolū p̄ſtringere fructū incarnatōis ad opus exiſtentiū
in monte:ſed diffundi ad oēs credētes qȯ per crucē et
paſſionē erat ꝯſūmandū. TYTVS. Ignoꝛabat etiam
petrus qȯ dixerat:qꝛ nō opoꝛtebat tribus tria taberna
cula facere. Nō enim cōnumerant dn̄o famuli: nec cōpa
rāt creature creatoꝛi. AMB. Neq3 capit humana cō
ditio in hoc coꝛruptibili coꝛpe facere tabernaculum deo
ſiue in animo ſiue in coꝛpoꝛe ſiue in quolibet alio loco.
Et q̄uis neſciret quid diceret:tamen pollicebat officiū:
cui nō inconſulta petulātia: ſed p̄matū deuotio fructus
pietatis accumulat. Nam quod ignoꝛabat conditiōis fu
it:quod ꝓmittebat deuotōis. CHRY. Uel aliter. Au

dicebat ꝙ oportebat ipm̄ mori ⁊ tertia die reſurgere vide
bat aūt multā diſtantiā ⁊ ſolitudinē. vnde cōſiderauit ꝙ
plurimā haberet loc⁹ tutelā ob hoc dixit: Bonū eſt nos
hic eſſe. Aderat ꝗ̄ moyſes qui nubem intrauit: ⁊ helias
qui in monte ignē deduxit. Igiť euāgeliſta ↄfuſionē mē
tis eius ex qua nō ꝓferebat oſtendens dixit: Neſciēs q̄d
diceret. AVG. de con. euan. Quod aūt hic lucas di
xit de moyſe ⁊ helia: Et factū eſt dum diſcederent ab illo:
ait petrus ad ieſum: Preceptor: bonū eſt nos hic eē. Nō
debet putari ↄtrariū ei quod mattheus ⁊ marcus ita cō
iunxerunt petrum hec ſuggeſſiſſe: quaſi adhuc moyſes ⁊
helias cum domino loquerenť. nō enim expreſſerūt tūc
ſed tacuerunt potius quod iſte addidit illis diſcedētibus
hoc petrū domino ſuggeſſiſſe. THE. Petro aūt dicen
te: Faciam⁹ tria tabernacula. domin⁹ tabernaculum non
manufactum fabricat: ⁊ in eum ingrediť cum ꝓphetis. vn
de ſubditur: Hoc autem illo loquente facta eſt nubes et
obumbrauit eos: ut oſtenderet ꝙ nō minor eſt patre. Si
cut enim in veteri teſtamento in nube habitare dominuſ
dicebatur: ſic ⁊ nunc nubeſ ſuſcepit dominū: nō caligino
ſa ſed lucida. BASI. Nam obſcuritas legis tranſierat:
ſicut enim fum⁹ ab igne: ſic nubes a luce cauſata eſt. Ve
rum quia nebula ſignū tranquillitatis ē: quies future mā
ſionis oſtendiť ꝑ nubis opertimentū. AM. Diuini enī
ſpiritus eſt obumbratio iſta que nō caligat affectib⁹ ho
minū: ſed reuelat occulta. ORI. Hanc autem gloriā di
ſcipuli ſufferre nequeūtes: ꝓcubuerūt humiliati ſub po
tenti dextra dei nimiū timentes: cum ſcirēt ꝙ dictū fuit
moyſi: Non videbit homo faciē meam ⁊ viuet. vnde ſe
quitur: Et timue. intran. il. in nubem. AMB. Cognoſce
autem nubem iſtam nō coacti aeris caligine picea: ⁊ que
celū tenebrarū horrore ſubtexerat: ſed lucidam nubē q̄
nos nō pluuialib⁹ aquis imadidet: ſed qua mentes homi
ni in voce dei omnipotentis emiſſa fidei ros rigauit. ſe
quiť enim: Et vox fa. eſt de nube di. hic eſt fili. me. dilect⁹
Nō helias filius: nō moyſes filius: ſed: Hic eſt filiuſ quē
ſolū videtis. CIR. Qualiter ergo oportebat eum q̄ re
uera filius eſt: factū vel creatū exiſtimare: deo patre deſu
per intonante: Hic eſt filius meus. q. d. nō vnus ex filijs:
ſed qui vere ⁊ naturaliť filius: ad cuius exemplar alij ſūt
adoptiuſ. Illi ergo iuſſit obedire cum ſubdit: Ipſum au
dite. Et magis ꝗ̄ moyſen ⁊ heliā: quia chriſtus eſt finis
legis ⁊ ꝓphetarū. vnde ſignanter euangeliſta ſubdit: Et
dum fieret vox: inuent⁹ eſt ieſus ſolus. THE. Ne. ſ.
putaret aliquis hoc dictū: hic eſt filius meus dilect⁹: de
moyſe vel helia fuiſſe ꝓlatū. AM. Receſſerūt ergo illi
vbi ceperat dn̄s deſignari: tres etiā in ꝑncipio videntur
vnus in fide: ꝑfecte enim fidei vnū ſunt. Ergo ⁊ illi quaſi
recipiunť in chriſti corpus: quia ⁊ nos vnū erimus i xp̄o
ieſu: aut fortaſſe q: lex ⁊ ꝓphete ex verbo. THEO.
Que aūt ex verbo ceperūt: in verbo deſinūt. ꝑ hoc enim
innuit ꝙ vſq; ad tp̄s aliq̄d lex ⁊ ꝓphete apparerent: ſic
hic moyſes ⁊ helias. Poſtmodū aūt ſolus ieſus illis re
cedentibus: nam tunc euangeliū manet tranſactis legali
bus. BED. Et nota ſicut domino in iordane baptiçato
ſic etiā in monte clarificato totius trinitatis myſteriū de
clarari: quia gloriā illius quā in baptiſmate ↄfitemur: in
reſurrectiōe videbimus. Nec fruſtra ſpūſſanct⁹ hic in lu
cida nube: illic apparet in columba: quia qui nūc ſimpli
ci corde fidem quā ꝑcipit ſeruat: tunc luce apte viſionis
que crediderat contemplabiť. ORI. Non vult autē ie
ſus dici que ipſius ſpectant ad gloriā ante ſuam paſſio
nē. vnde ſequiť: Et ipſi tacue. ⁊ ne. dix. in il. die. quicquā
ex his que viderant. Offenſi. n. fuiſſent: ⁊ ꝑcipue vulgus
ſi vidiſſet crucifigi eum qui ſic fuerat glorificatus. DA
MA. Hoc etiā ꝑcepit dn̄s: ſciens diſcipulos imꝑfectos
qui nondū ſortiti erant plenā ſpūs ꝑticipationē: nec cor
da aliorū qui nō viderāt ſubuerterent triſticia. Et ne pro
ditor incitareť ad inuidie rabiem.

Factū eſt autem in ſequenti die deſcendenti
bus illis de monte: occurrit illis turba multa. Et
ecce vir de turba exclamauit dicēſ: magiſ obſecro
te: reſpice in filium meū: q: vnic⁹ eſt mihi. Et ecce
ſpūs apprehendit eum: ⁊ ſubito clamat: ⁊ elidit
⁊ diſſipat eum cum ſpuma: ⁊ vix diſcedit dilaniāſ
eum. Et rogaui diſcipulos tuos ut eijcerent illū
⁊ non potuerunt. Reſpondens aūt ieſus dixit: O
generatio infidelis ⁊ peruerſa: vſq; quo ero apud
vos ⁊ patiar vos: Adduc huc filiū tuum. Et cū
accederet: eliſit illum demoniū ⁊ diſſipauit. Et in
crepauit Ieſus ſpiritū immundū ⁊ ſanauit pue
rum: ⁊ reddidit illum patri eius. Stupebāt autē
omnes in magnitudine dei.

BED. Loca reb⁹ ↄgruunt. In monte dn̄s erat tranſ
formatꝰ: diſcipulis archana ſue maieſtatiſ apuit: i inferio
ra deſcendēs: turbe occurſu excipiť. vnde dr̄: Factum eſt
au. in ſe. die deſcē. il. de mon. oc. il. tur. multa. Surſū pa
tris vocē pādit: deorſum ſpūs malos expellit. vnde loq
tur: Et ec. vir de tur. excla. di. ma. obſe. te: reſpi. in fil. me
um. TYTVS. Videť mihi ſapiens quidē hic eſſe. nō
enī dixit ſaluatori: Fac hoc vel illud: ſed reſpice. hoc enī
ſufficit ad ſalutē ſicut ꝓpheta dicebat: Reſpice in me ⁊ mi
ſerere mei. Et dicit: In filiū meu m: ut rōnabilem demon
ſtret inuerecundiā: ꝙ ſolus in multitudine clamat. Ad
dit: Quia vnicus eſt mihi. q. d. nullus alius expectatur fu
rus remediū ſenectutis. Conſequenť explicat paſſionē
ut audientē moueat ad pietatē dicens: Et ecce ſpi. appre
hē. eū: ⁊ ſub. cla. ⁊ eli. ⁊ diſ. eum cum ſpu. ⁊ vix diſce. di
la. eum. Deinde videť criminari diſcipulos. Sed magis
reſpondit ꝙ iuſte verecundiā depoſuerit dicēs: Et roga
ui diſcipulos tu. ut eij. il. ⁊ nō potuerūt. q. d. nō putes ꝙ
leuiť ad te puenerim: ſtupenda eſt dignitas tua: nec ſtatim
te moleſtaui: ad diſcipulos tuos acceſſi ꝑmo: nūc q: non
curauerūt: cogor ꝓficiſci ad te. vnde ⁊ dn̄s nō ipm̄ ſ; ge
nus incredulū increpat. Sequiť: Reſpon. au. ie. O gene.
infi. ⁊ puer. vſq; quo ero apd̄ vos: ⁊ pa. vos: CHRY.
Sed hunc hominē multū infirmari in fide euangelio ⁊
ſcriptura oñdit ex pluribus: ex eo. ſ. ꝙ dixit: Adiuua in
credulitatē meā: ⁊ ſi potes. ⁊ ex eo ꝙ chriſtus dixit: Cre
denti oīa poſſibilia ſunt. CIR. Vnde meliuſ puto incre
dulū reputatū demoniaci patrē ꝙ ⁊ ſacros apl̄os abur
gauit dicens eos nō poſſe imperare demonib⁹: ꝓpon⁹ au
tem erit honorādo deū ab eo petere grām: annuit enī re
neratus. Qui autem dicit debilitati erga virtutē que eiſ
ſpūs malignos: eos quia chriſti adepti ſunt poteſtatem
eijciendi eos: grām magis calūniať ꝗ̄ fulgentē ea in qui
bus xp̄s operať. vnde offendiť chriſtus accuſatis ſancti
quib⁹ eſt cōmiſſū verbū ꝑdicationū ſacrarū: ꝓpͥ qd̄ do
minus increpat eum ⁊ ↄcordes ei dicens: O generatio i
fideľ ⁊ pūerſa. q. d. Cā tue infidelitatis: grā effecta ſterili
ta nō eſt. CHRY. Nō aūt dirigit ſermonē ad eū tm̄
ſed ad oēs iudeos: ne faciat eū heſitare: oportebat enim
ſcādaliçari ꝗ̄plures. THEO. ꝙ āt dicit: Peruerſa: de
mōſtrat ꝙ nō a ꝑncipio neq; naturaliť inerat eis malicia: ſ;
nā quidā erant recti ſemen abrae exñtes: ſed per malicia
erant puerſi. CIR. Quaſi neſcientes ꝓcedere rectis in
ceſſibus. cum eis aūt qui ſic ſunt diſpoſiti: chriſtus com
morari dedignatur. vnde dicit: Vſq; quo ero apud vos
⁊ patiar vos: ferens quaſi moleſte eorum conuerſatioꝫ
ꝓpter prauitatem ipſorum. CHRY. Per hoc etiam
oſtendit deſideratum ſibi eſſe ſuum receſſū: ⁊ ꝙ nō erat
graue crucis patibulum: ſed magis ipſorū conuerſatio
BED. Non ꝙ tedio ſuperatus ſit manſuetus ⁊ mitis:
ſed in ſimilitudine medici ſi egrotum videat contra ſua
ꝑcepta ſe

precepta ſe gerere dicat: vſqȝquo accedam ad domum
maȝ:me aliud iubente:te aliud faciente. In tantū aūt nō
eſt iratus homini:ſed vitio vt ſtatim intulerit. Adduc
huc filiū tuū. TYTVS. Poterat quidem ſolo iuſſu
eū liberare:ſed propalat ſuam paſſionē ſubijciens infir
mū preſentiū viſioni. Deinde demoniū poſtq̄ dominuȝ
ſenſit:concutit puerū. vnde ſequitur: Et cum acce. eli. illū
demo. ꝛ diſſipauit. vt ſic prius exprimatur paſſio:dein-
de adhibeatur remediū. CHRY. Non tamen hoc do-
minus ad oſtentationem facit:ſed cauſa pr̄is:vt cū vide
rit demoniū conturbari propter ſolā vocationē:ſic ſaltē
inducat ad fidē futuri miraculi. de quo ſeqt̄: Et incre. ie-
ſus ſpiritū immun. ꝛ ſanauit puc. ꝛ red. il. patri eius.
CIRYL. Antea aūt nō erat patris ſed demonis occu
panus. Subdit aūt euāgeliſta ſtupere plebē in magnalijſ
dei dicēs: Stupebāt aūt oēs in magnitudine dei. qd̄ di-
cit propter donū chriſti:qui ſacris quoqȝ apoſtolis con
tulit poteſtatē agendi diuina miracula ꝛ imperandi de-
monibus. BE. Myſtice aūt pro qualitate meritorum
quotidie alijs aſcendit dominus dū perfectos quoꝝ cō
uerſatio in celis ē ſublimius extollendo glorificat: ꝛ de
eternis inſtruit: ꝛ docet que a turbis audiri non valent.
Alijs aūt deſcendit: dū terrenos ꝛ inſipientes cōfortat
docet ꝛ caſtigat. Hūc aūt demoniacū: mattheus lunati-
cū: marcus ſurdū ꝛ mutū deſcribit. Significat eni illos
qui vt luna mutātur per diuerſa vitia creſcētes ꝛ decre
ſcentes: qui muti ſunt nō cōfitendo fidē. Sic ſurdi:nec
ipm̄ fidei audiēdo ſermonē. dū puer aūt ad dn̄z accedit
elidit: q2 cōuerſi ad dn̄z plerūqȝ a demonio grau⁹ pulſā
tur: vt vl' odiū v̄tutis icutiat: vel expulſiōis ſue vidicet
iniuriā: ſicut eccleſie ꝑmordijs tot grauiſſima itulit certa
mia: quot ſuo regno doluit ſubito illata diſpendia. Nō
pueꝝ aūt q̄ vim patiebat: ſȝ demonē q̄ iſerebat icrepat
q2 peccātē emēdare deſiderat: vitiū arguēdo ꝛ odiendo
depellere: ſȝ hoieȝ debet amādo refouere donec ſanatū
ſpiritalibus eccleſie poſſit reddere patribus.

¶ Omnibuſqȝ mirantibus in oībus que facie
bat: dixit ad diſcipulos ſuos: Ponite vos in cor
dibus veſtris ſermones iſtos. Filius eni hoīs fu
turū eſt vt tradat in manus hoīum. At illi ignora
bant verbū iſtud: ꝛ erat velatū ante eos vt nō ſen
tirēt illud: ꝛ timebāt eū iterrogare de hoc v̄bo.

¶ CI. Oīa q̄cūqȝ opabat ieſus admiratōe digna penes
oēs erāt. irradiabat. n. quidā p̄cipuū ꝛ diuinū i q̄libȝ opa
tiōe ipi⁹ ſȝ illō: Gloriā ꝛ decorē ſuppones ei. Et ſi oēs q̄-
dē mirarēt i his q̄ faciebat: ipſe tn̄ h̄ q̄ ſequūt: nō oib⁹ ſed
diſcipul' retulit. vn̄ dr̄: Oibuſqȝ mirā. i oi. que facie. dixit
ad diſci. ſuos: Po. vos i cor. ve. ſmo. iſtos. Oſnderat in
mōte diſcipulis gl'iam ſuā: ꝛ poſt hoc liberauerat quēdā
a ſpū nequā: ſed oportebat eū ſuſtinere paſſionē ꝑ nobiſ
Poterāt aūt diſcipuli ꝯturbari dicētes: Nūquid decepti
ſum⁹ dū deū eē eū arbitraremur: Ut ergo ſcirēt q̄d circa
ipm̄ futurū erat velut quoddā depoſitū iubet eos i men
te hic paſſionis myſteriū dicēs. Poni. vos in cor. v̄ris.
Qd̄ dicit Uos: diſtinguit eos ab alijs. Neqȝ. n. oporte-
bat vulgares ſcire qm̄ paſſurus eēt: ſȝ erāt poti⁹ certifi-
cādi: qm̄ mortuus reſurgeret deſtruēs mortē ne ſcādali-
zarēt. TYTVS. Cūctis igit admirātib⁹ ſigna: ipſe ꝑnun
ciat paſſionē: nō. n. ſigna ſaluāt: ſȝ crux bn̄ficia p̄ſtat. vn̄
ſubdit. Fili⁹. n. ho. futu. ē vt trada. in ma. hoiuȝ. ORI.
Nō aūt exp̄mit manifeſte a quo tradēdus ſit: alijs eni
dic eū tradituꝝ a iuda: alijs a pplo. Paulus aūt dic q̄
deus pr̄ ꝑ nobis oib⁹ tradidit eū: ſȝ iudas tanq̄ ꝑ pecu
nia tradēs eū hoſtiliter ꝑdidit: ſȝ pr̄ beneficij cā. THE.
Eoꝝ aūt ifirmitati dn̄s ꝯdeſcēdēs: ꝛ eos diſciplina qua
dā gubernās: qd̄ de cruce dictū ē itelligere nō p̄miſit. vn̄
ſeqt̄. At il. igno. ver. iſtud: ꝛ erat vela. an. eos vt nō ſenti.

illud. BE. Hec ignorātia diſcipuloꝝ nō tā de tarditate q̄
de amore naſcit: q̄ carnales adhuc ꝛ myſterij crucis igna
ri: quē deū veꝝ crediderāt: moritꝝ credē nequeāt. Et q2
ꝑ figuras eū ſepe loquētē audire ſolebāt: etiā q̄ de ſua
traditiōe loq̄bat: figuratiue eū illud ſignificare putabāt
CI. Dicet aūt alijs forſan: qualr̄ ignorauerunt diſcipuli
crucis xp̄i myſteriū cū ꝑ vmbrā legis i plurib⁹ locis tā-
geret: Sȝ vt paulus ꝯmemorat vſqȝ ad hodiernū diem
qn̄ legit moyſes velamē adiacet cordi coꝝ. Expedit ḡ ac
cedētes ad xp̄z dicē: Detege ocl'os meoſ ꝛ ꝯtēplabor mi
rabilia d̄ lege tua. THE. Uide et diſcipl'oꝝ reuerētiā in
hoc qd̄ ſeqt̄: Et time. int. eū d̄ hoc v̄. Nā timor gradus ē
reuerētie.

¶ Intrauit āt cogitatio i eos: qs eoꝝ maior eēt.
At ieſus vidēs cogitatōes cordis illoꝝ app̄hēdit
puerū ꝛ ſtatuit illū ſec⁹ ſe ꝛ ait illiſ: Quicūqȝ ſuſce
pit puerū iſtū in noīe meo: me recipit ꝛ q̄cūqȝ me
recepit recipit eū q̄ me miſit. Nā q̄ mior ē iter oēs
vos hic maior ē. Rn̄dēs aūt ioānes dixit: Prece
ptor: vidimus quendā in noīe tuo eijcientem de
monia ꝛ ꝓhibuimus eū: q2 nō ſequitur te nobi
ſcuȝ. Et ait ad illos ieſus: Nolite prohibere. Qui
eni non eſt aduerſum vos: pro vobis eſt.

CIRY. Inſidiat diabol⁹ m'ltimode diligētib⁹ optimā
vita. ꝛ ſi q̄dē ꝑ carnales illecebras obſidē valet alicuius
mētē affect⁹ voluptatū exacuit: ſi q̄s hos effugerit laq̄os
cupidinis: gl'ie ſuſcitat paſſionē: q̄ q̄dē paſſio vane gl'ie i-
uaſit quēdā ꝯploꝝ ſuoꝝ. vn̄ dr̄. Intra. au. co. i eoſ q̄ſ eo.
eēt maior. hoc eni cogitare ē cupiēt ceteris ſupeſſe. Im-
probabile aūt puto oēs diſcipulos hāc egritudinē icur-
riſſe: ꝛ iō ne crimē aliqd̄ ꝯtra aliquē diſcipl'oꝝ euāgeliſta
machiari videt exp̄mit ideterm̄iare dicēs: q̄ itrauit i eoſ
cogi. THE. Uidet aūt hāc paſſionē ex hoc ortā fuiſſe
q̄ demoniacū curare nō valuerūt: eis de hoc altercan-
tibus: vno dicente q̄ non ꝓpter meā impotētiam ſed al
terius curari nō voluit: vt ex hoc accenſa contentio fue
rit quis eorum maior eſſet. BED. Uel quia viderant pe
trū iacobū ꝛ ioānē ſeorſum ductos in montē: ꝛ petro cla
ues regni celorum promiſſas fuiſſe irati ſunt: vel ipſos
tres ceteris: vel petrū oibus eſſe plātū: vel q̄a tributi ſo
lutione petrū ipſi dn̄o parificatum viderant: ipſum pre
ceteris arbitrabantur preferendū. Sed diligens lector
hanc intra eos queſtionem propter didrachma reddiui
inueniet fuiſſe v̄ſatā. Deniqȝ mattheus hoc in capharna
um memorat eſſe geſtum. dicit autem marcus: Et vene-
runt capharnaum qui cum in domo eſſent interroga-
bat eos: quid in via tractabatis: At illi tacebāt: Siqui-
dē inter ſe in via diſputauerūt q̄s illorū eſſet maior. CI-
RYL. Dominus autem qui nouit ſaluos facere videns
in mente diſcipulorum ſuper hoc cogitationem exortaȝ
velut quandam amaritudinis radicem prius q̄ augmen
tum ſuſciperet: radicitus eam euellit. cum. n. ichoant paſ
ſiones in nobis facile deuincūtur: ſed aucte difficile ſunt
mobiles. vn̄ ſeqt̄: At ieſus vi. cog. cor. eo. appre. pu. ſta.
eū pe. ſe. Diſcat q̄ nudū hoiem putat eē ieſuȝ ſe erraſſe.
q̄uis eni v̄bū caro factū ſit: māſit tn̄ deus nā ſolius dei
ē poſſe rimari corda ꝛ renes. q̄ aūt pueꝝ aſſūpſit ꝛ po-
nebat penes ſe: agebat cā aploꝝ vtilitatis ꝛ nr̄e. Depa-
ſcitur enim inanis glorie morbus vt plurimū: qui ꝑmi-
nent in hoibus alijs. Puer aūt ſynceram gerit mentem
immaculatum cor: ꝛ manet in ſimplicitate cogitationuȝ.
non ambit honores: nec nouit cuiuſuis prerogatiue
modum: nec refugit videri non min⁹ ſe hr̄e: multā ge-
rit ſeueritatē i mēte ꝛ corde. Tales aūt dn̄s amplexatur
ꝛ diligit: ꝛ prope ſe dignatur habere. q. qui elegerūt que
ſua ſunt ſapere. Ait. n. Diſcite a me: q2 mitis ſum ꝛ humi

lis corde. vñ ſequit: Et ait: quicũq₃ ſuſceperit iſtũ in noie
meo: me recipit. q. d. quãdo vna ⁊ eadẽ ẽ merces hono-
rãtibus ſanctos: ſiue forſan minim⁹ ſit: ſiue p̄clarus ho-
nore ⁊ gloria: quia in eo chriſtus ſuſcipitur: quo non va
num eſt petere inuicem fungi prerogatiua. BEDA.
In hoc aũt nõ ſimpliciter paupes chriſti ab his qui ve-
lint eſſe maiores: p̄ eius docet honore ſuſcipiẽdos: vel
malicia puulos iſtos eſſe ſuadet. vnde cũ diceret: Quicũ
q₃ ſuſcepit puerꝫ iſtũ: addit in noie meo. vt. ſ. formã virtu
tis quã natura duce puer obſeruat ipi p̄ noie xp̄i ratio-
nis induſtria ſequãt. Sed qꝛ ⁊ ſe in puero ſuſcipi docet ⁊
ipſe puer natus ẽ nobis: ne putaret hoc eẽ ſolũ quod vi
debat ſubiũxit: Et quicũq₃ me recipit: recipit illũ q̄ miſit
me. Talẽ ſe vtiq₃ ac tantũ credi volẽs: q̄lis ⁊ q̄tus ẽ pr̄.
AM. Qui. n. imitatorẽ xp̄i r̄cipit: xp̄3 r̄cipit: ⁊ q̄ imaginẽ
di recipit deũ r̄cipit. Sꝫ qꝛ imaginẽ dei ñ poteram⁹ vidẽ
facta ẽ nobis p̄ incarnationẽ vbi pñs: vt recõciliaret no
bis q̄ ſupra nos ẽ diuinitas. CI. Adhuc aũt magis inſi
nuat p̄miſſi verbi intentionẽ dicẽs: Nã qui minor ẽ iter
vos oẽs: hic maior ẽ. Nõ de modeſto dicit: qui nihil de
ſe ſublime putat ppter honeſtatẽ. THE. Quia dñs di
xerat: Qui minor ẽ inter vos oẽs hic maior ẽ. timuit io
ãnes ne forte malũ aliq̄d fecerit: ppria poteſtate quendã
hoiem p̄hibẽtes: nã p̄hibitio nõ minorẽ p̄hibẽtem oſtẽ
dit: ſed maius aliq̄d ſapiẽtem. vnde ſubdit. Rñdẽs aũt io
ãnes dixit: Preceptor vidim⁹ quẽdã i noie tuo eijciẽtem
demonia: ⁊ p̄hibuim⁹ eũ. Nõ quidẽ inuidẽtes: ſꝫ opatio
nẽ miraculorꝫ diiudicãtes. ñ. n. cũ eis miraculorꝫ p̄tãte3
accepat: neq₃ eũ dominus miſerat ſicut illos neq₃ ieſum
in omnibus ſequebatur. vnde ſubdit: Qui nõ ſequitur
te nobiſcũ. AM. Ioãnes eni plurimũ diligẽs: ⁊ iõ re-
ꝛmatus excludẽdũ putat beneficio eũ qui nõ vtatur ob
ſequio. CI. Sed oportebat magis penſare non hũc ip3
eſſe miraculorum auctorẽ: ſed gratiã que eſt in eo qui in
virtute chriſti miracula p̄ficit. Quid aũt ſi nõ ↄnumeraſ
multe ſunt differ tie xp̄i donorꝫ: ſed qꝛ tradidit ſaluator
p̄tãte3 ap̄lis vt ſpũs imũdos eijcerẽt: putauerũt nulli ali
orꝫ q̄ ſibi ſolis licere cõceſſam gerere dignitatẽ: ⁊ iõ acce
dũt ſciſcitãtes ſi liceat ⁊ alios hoc agere. AM. Nõ re-
p̄hendit aũt ioãnes qꝛ amore faciebat: ſꝫ docet vt nove
rit infirmorꝫ eẽ firmorũq₃ diſtãtiã. Et iõ dñs ⁊ ſi fortio
res remunerat tamẽ nõ excludit ifirmos vnde ſequit. Et
ait ad il. ie. Noli. p̄hi. Qui. n. nõ ẽ aduer. nos: p̄ no. eſt.
Bene dñe: nã ⁊ ioſeph ⁊ nicodem⁹ occulti diſcipuli p̄p̄t
metũ: i tp̄e tñ ſuũ tibi offm̃ nõ negauerũt. ſed tñ qui alibi
dixiſti: qui nõ eſt mecũ aduerſum me eſt: ⁊ qui mecu3 nõ
colligit diſpergit: aperi nobis ne videat ↄtrariũ. ⁊ puto
qꝛ ſiq̄s mẽtiũ ↄſideret ſcrutatorẽ nõ dẽat dubitare vniuſ
cuiuſq₃ factũ mẽte diſcernit. CHRY. Illic. n. cũ dixit:
Qui nõ eſt mecũ aduerſum me eſt: oſtendit diabolum ⁊
iudeos ſibi eſſe contrarios: hic aũt oſtendit eũ q̄ i noie
chriſti demones eijciebat in p̄te cum eis exiſtere. CI.
q. d. Pro vobis qui chriſtum diligitis: ſunt qui perſequi
volunt que ad ipſius gloriã ſpectãt: eiuſdem gratia co-
ronati. THE. Mirare aũt chriſti virtutẽ qualiter per
indignos ⁊ non diſcipulos eiuſ grã operat: ſicut ⁊ per ſa
cerdotes ſanctificant hoies: q̄uis ſacerdotes ſancti nõ fu
erint. AM. Cur aũt hoc eos qui poſſunt per manus
impõem imũdis iperare ſpiritibus in noie ieſu neget eẽ
p̄hibẽdos: ſm̃ mattheum dic̃ his: Non noui vos. Sed
aduertere debem⁹ nõ eſſe ſniarꝫ diſcordiã ſꝫ illud cenſe
ri q̄ ñ ſolũ officiũ i clericos: ſꝫ etiã v̄tuti opa reqrãt tm̃q₃
eſſe xp̄i nomẽ vt etiã parũ ſanctis opituleſ ad grã3 vñ ne
mo purgati hois ſibi grã3 vẽdicet: i quo eterni nois v̄t⁹
opara ſit: nõ. n. merito ſuo diabolus: ſed odio ſui vicit
BEDA. Itaq₃ in hereticis ⁊ malis catholicis non ſa-
cramenta comunia in quibus nobiſcum ſunt: ⁊ aduerſũ
nos non ſunt: ſed diuiſionẽ paci veritatiq₃ contrariam
qua aduerſum nos ſunt ⁊ dominum nõ ſequuntur: no-
biſcum deſtari ⁊ p̄hibere debemus.

¶ Factũ eſt aũt du3 cõplerent dies aſſumptõis ei⁹
⁊ ipſe faciẽ ſuã firmauit vt iret in hieruſalẽ. Et mi
ſit nũcios ante cõſpectũ ſuũ: ⁊ eũtes intrauerũt i ci
uitatẽ ſamaritanorũ vt parẽt illi. Et ñ receperũt eũ
quia facies ei⁹ erat eũtis hieruſale3: Cũ uidiſſent
aũt diſcipuli ei⁹ iacobus ⁊ ioannes dixerũt: Dñe
vis dicim⁹ vt ignis d̄ſcẽdat de celo ⁊ ↄſũmat illos
et ↄuerſus icrepauit illos dicẽs: Neſcitis cui⁹ ſpi
ritus eſtis. fili⁹ hois nõ venit aĩas p̄dere ſꝫ ſaluare
Et abierũt in aliud caſtellu3.

¶ CIRYL. Cum imineret tempus quo decebat dominũ
peracta paſſione ſalubri: celum aſcendere: decreuit aſcẽ
dere hieroſolymam. vnde dicitur: Factum ẽ au. dum cõ
ple. di. aſſum. eius ⁊ ipſe faci. ſu. firma. vt iret in hieruſa
lem. TYTUS. Quia ibi oportebat verum agnum of
ferri vbi figuralis agnus imolabatur. Dicit autem: fir-
mauit faciem ſuã. i. ñ huc ⁊ illuc ibat: nec p̄ambulabat
vicos ⁊ municipia: ſed iter tenebat verſus hieruſalem.
BEDA. Ceſſent ergo pagani quaſi hominem videre
crucifixum: quem ⁊ tempus ſue crucifixionis cõſtat qua
ſi deum preuidiſſe: ⁊ quaſi ſponte crucifigendus locum
quo crucifigendus erat firmata facie ideſt obſtinata at-
q₃ imperrita mente petiſſe. CIRYL. Miſit autem nũ
cios paraturos ei ⁊ comitibus eius hoſpitium: qui cum
iuiſſent ad terram ſamaritanorum: non fuerunt admiſſi
vnde ſequitur: Et mi. nun. ſu. ante conſpe. ſuum. Et eun.
intraue. in ciuita. ſamari. vt para. il. ⁊ non recepe. illum
¶ AMBRO. Diſce quia recipi noluit ab his quos ſcie
bat non ſimplici mente cõuerſos: nam ſi voluiſſet ex in
deuotis deuotos feciſſet. ſed deus quos dignatur vo-
cat: ⁊ quem vult religioſum facit. Cur autẽ non recepe-
rũt euãgeliſta memorat dicens: Quia facies ei⁹ erat eun
tis in hieruſalem. THEO. Sed ſi intelligamus q̄
propter hoc illum non receperunt: quia ire hieruſalem
determinauerat: inueniunt hi excuſati q̄ ñ receperunt eũ
Sed dicendum eſt q̄ in hoc q̄ dicit euangeliſta: Et nõ re-
ceperunt illum. intelligitur illõ q̄ neq₃ in ſamariam ve-
nit. deinde quaſi aliquo interrogante: quare non recepe
runt ipſum: neq₃ eos adiuit: hic dicitur: non quia impo-
tens eſſet: ſed q̄ illuc ire nolebat: ſed magis hieroſoly-
mam. BEDA. Uel hieruſalem ire conſpiciunt ſama-
ritani: dominum non recipiunt. nõ eni3 coutuntur iudei
ſamaritanis: vt ioannes oſtendit. CIRYL. Sed cum
dñs qui omnia nouerat ſciret q̄ eius nunq̄ non eſſent a
ſamaritanis recipiendi: ideo tamen precepit eis q̄ pre-
cederent: qꝛ mos erat ei omnia ſatagere erga profectu3
diſcipulorum. Aſcendebat quidem hieroſolymam p̄-
pinquante tempore paſſionis. vt igitur quando pati eu3
viderent ſcandalizarentur: conſiderantes q̄ oportet pa
tientes eſſe cum contumelias inferunt aliqui: premiſit
quaſi quoddam preludium ſamaritanorum repulſam.
Profuit autem eis ⁊ aliter. Futuri enim erant doctores
orbis terrarum: ciuitates ⁊ villas percurrentes ad pre-
dicandum euangelicam doctrinam: quibus aliquando
occurrerent aliqui minime recipientes ſacratã predica
tionem: quaſi non concedentes ſecum commorari ieſu3.
Docuit igitur eos q̄ diuinam annunciantes doctrinam
pleni eſſe debebant patientia ⁊ manſuetudine. Non au
tem hoſtiles ⁊ iracundi: ⁊ in peccantes in eos atrociter
inſurgentes: ſed adhuc ñ ſunt tales: imo zelo feruido cõ
citati: volebant ignem de celo ſuper eos deducere. Se
quitur: Cum vi. au. diſci. eius iaco. ⁊ io. dixe. Domine
vis dici. vt ig. deſcen. de ce. ⁊ conſum. illos? AMB.
Sciebat enim ⁊ phinees reputatum ad iuſticiam: quia
ſacrilegos interemerat: ⁊ ad preces helie ignem deſcen-

diſſe de celo: vt ꝓphete vindicaret iniuria. BE. Sācti enim viri qui optime ſcirēt mortē iſtā que anima diſſoluit a corpore nō eſſe formidandā: ſʒ eorū tū animuʒ qui illā timerēt: nōnulla peccata morte punirēt quo ⁊ viuētibus vtilis metus icuteret̃ illis qui morte puniebant: nō ipſa mors noceret: ſed peccatū qḋ augeri poſſet ſi viuerēt. AM. Sʒ vindicet qui timet. vindictā nō querit: q̄ nō timet. ſimiliter oſtēdit nobis in apoſtolis fuiſſe merita ꝓphetarū: qñ eandē ſibi ptātē quā ꝓpheta meruit ipetrādi iure pſumūt: ꝙ ad ꝯmonē ſuā ignis de celo deſcenderit: qm̄ filij ſunt tonitrui. TYTVS. Ceſet aūt ab eis multo iuſtius eſſe, ſamaritanos perire: dn̄m nō admittētes: ꝙ q̄nquaginta ſeruū excludere tētantes. Dn̄s aūt in eos nō ꝯmouet: vt oñderet qꝛ nō hʒ vltionis ſtudiū pfecta virtus nec vlla ſit iracūdia vbi plenitudo ē charitatis: nā nec excludēda ē infirmitas: ſed iuuāda ꝓcul a religioſis indignatio: ꝓcul a magnanimis cupiditas vltionis. vñ ſequit̃: Et ꝯuer. incre. il. ⁊ di. Neſcitis cu. ſpi. eſtis. BED. Reprehēdit i eis dn̄s nō exēplū ꝓphete ſancti: ſed ignorātiā vidicādi que adhuc erat i rudib᷒: aiaduertēs eos nō amare correptionē: ſed odio deſiderare vidictā. Itaqꝫ poſteaq̄ eos docuit: quid eēt diligere ꝓximū tanq̄ ſeipm̄: infuſo ⁊ ſpūſancto nō defuerūt tales vidicte q̄uis multo rarius q̄ in veteri teſtō: qꝛ ſicut ſeqtur: Fili᷒ ho. non ve. ani. pde. ſed ſaluare. q. d. ⁊ vos ergo q̄ eius ſpū ſignati eſtis etiā acta eius imitamini: nūc pie ꝯſulentes: ſed in futuro iuſte iudicātes. AM. Nō eni ſemp in eos qui peccauerūt eſt vindicandū: quia nonnūq̄ amplius ꝓdeſt clementia tibi ad patiētiam: lapſo: ad correptionē. Deniqꝫ ſamaritani citius crediderūt a quibus hoc loco ignis arcetur.

Factum eſt aūt ambulantibus illis in via dixit quidam ad illū: Sequar te quocunqꝫ ieris. Dixit illi ieſus: Vulpes foueas habent: ⁊ volucres celi nidos: filius aūt hoīs non hʒ vbi caput ſuum reclinet. Ait aūt ad alterū: Sequere me. Ille autem dixit: Dn̄e pmitte mihi primū ire: ⁊ ſepelire patrē meū. Dixitqꝫ ei ieſus: Sine vt mortui ſepeliant mortuos ſuos: tu aūt vade ⁊ annūcia regnuʒ dei. Et ait alter: Sequar te dn̄e: ſʒ pmitte mihi primū renunciare his qui domi ſunt. Ait ad illum ieſus. Nemo mittens manum ſuam in aratrum ⁊ aſpiciens retro: aptus eſt regno dei.

CIRY. Et ſi munificus ſit oīum dn̄s: nō ſimpliciter ⁊ improuide ſingulis dat ſuperna ⁊ diuina dona: ſed illis q̄ digni ſunt recipe: qui. ſ. aiam ſuā alienāt a maculis prauitatū: ⁊ hoc nos docet euāgelicorū vborū ſ̄ius cū dicit Factū ē au. ābu. il. in via: di. q. ad illū. Sequar te quocunqꝫ ieris. Primo quidē plurima ꝯtinet in acceſſu inertia ꝯñter oñdit ꝙ plenus ſit impudētia nimia. neqꝫ. n. ſimiliter xp̄m ſequi petebat. ſicut alij plures de populo: ſed magis inſiliebat ad aplicas dignitates: cū paulus dicat. Nō aſſumat q̄ſq̄ ſibi honorē: ſʒ a dō vocat᷒. ATHA. Auſus ēt fuit cōpare ſe incōprehēſibili ſaluatoris ptāti dicēs: Sequar te quocūqꝫ ieris. eo ꝙ ſequi ſaluatorem ſimplr̄ ad eius audiēdū doctrinā poſſibile ē humane nature ꝓprietate qua fungit̃ erga hoīes: nō ē aūt poſſibile ſecū cōcurrere vbilibet exñti: ipſe nāqꝫ incōprehēſibilis eſt: ⁊ non circunſcribitur loco. CIRY. Alio quoqꝫ mō non immerito recuſabilē facit eū: decebat eni ipm̄ crucē ſuā accipe ad ſequēdū dn̄m: ⁊ abrenūciare pn̄tis vite affectibus. ⁊ hoc dn̄s i eo reprehēdit: nō vituperās ſʒ corrigēs. Sequit̃: Et ait ieſus: Vulpes foueas hn̄t: ⁊ volu. ce. ni. fili. aūt ho. nō habʒ vbi ca. ſu. reclinet. THEO. Quia eni viderat dn̄m multū populū adducēte putauit ꝙ ab eis hīet preciū: ⁊ ꝙ ſi ipſe dn̄ʒ ſequeret̃ poſſet pecuniā cōgregare. BE. Unde d̄r ei: Quid me ꝓpter diuitias ⁊ lucra hui᷒ ſeculi cupis ſequi: cū tāte ſiʒ paupertatis vt nec hoſpitiolū quidē habeā ⁊ non meo vtar tecto. CHRY. Aſpice qualiter paupertatē quā dn̄s docuerat p opera demōſtrat. Nō erat ei mēſa: nō cādelabrū nō domus: nec quicq̄ aliud taliū. CI. Myſtice aūt ſignificatio: vulpes ⁊ volatilia celi malignas ⁊ aſtutas poteſtates demonum vocat. q. d. quando vulpes ⁊ volatilia i te māſionē hn̄t: qualiter xp̄s i te requieſcet: Quid cōe ē luci ⁊ tenebris. ATHA. Uel i hoc dn̄s magnitudinē ſui muneris docet. q. d. Oīa generabilia circūſcribi pn̄t: vbū vo dei incōprehēſibilis ptātis ē. Et iō ne dicas: Sequar te quocūqꝫ ieris. Ceterū ſi velis diſcipulus fieri: abdices irrōnabilia: eo ꝙ impoſſibile eſt eum qui morat in irrationabilitate: vbi diſcipulū fieri. AM. Uel vulpes hereticis ꝯparat: fallax quippe aial ⁊ inſidijs ſemp intētū ⁊ rapinā fraudis exercet. Nihil tutū: nihil ocioſuʒ: nihil patit̃ eſſe ſecurū: eo ꝙ intra hoſpitia hominum predam requirit. Ita ſunt heretici: qui domū ſibi parare non norunt: ſed circūſcriptionibus ſuis alios decipere conant̃ hoc aial neqꝫ māſueſcit vnq̄. vñ apl's ait: Hereticū poſt vnā correctionē deuita. volucres vō celi frequenter ad nequitie ſpiritalis ſimilitudinē deriuātur: ⁊ veluti nidos quoſdā ſtruūt i pectorib᷒ iproborū. ⁊ ideo dn̄ante verſutia in affectibus ſingulorū nulla pōt diuinitatis eſſe poſſeſſio. Ubi aūt mentē ꝓbauerit inoxiā: ſupra ipſum quodāmodo vim ſue maieſtatis reclinat: qꝛ profuſiore q̄dā gratia pectoribus inſerat. Sic igit̃ non videt̃ conuenire rōni vt ſimplicē fidelēqꝫ ipſum arbitremur: qui domini dignatione reſpuit: cum indefeſſi famulatus obſequium ſpopōdiſſet. Sed dn̄s nō obſequiorū ſpeciem ſed puritatē querit affectus nec obſequiū eius admittit̃: cuius n̄ probatur officiū circūſpectū eteni fidei dʒ eē hoſpitiuʒ nedū infidelibus nr̄e domus interna reſeram᷒. i alienaʒ pfidiā iprouida crudelitate labamur. Itaqꝫ vt aduertas deū nō cultū aſpernanteʒ eē ſed fraudis: qui repudiauit fraudulentū elegit innocētem. Seqtur: Ait aūt ad alterū Sequere me. Sed hoc dicit ei cuius prē̄m iam ſciebat mortuū. vñ ſequit̃: Ille aūt dixit: Dn̄e pmitte mi. pri. ire ⁊ ſepe. pa. meū. BED. Nō diſcipulatū reſpuit: ſed expleta primum paterni funeris pietate: liberior aſſequi deſiderat. AM. Sʒ dn̄s quos miſerat aduocat. vñ ſequit̃ Dixitqꝫ ieſus: Sine vt mor. ſepe. mor. ſu. tu aūt va. ⁊ annū. reg. dei. Cū religioſū humani corporis ſepeliēdi accepim᷒ offm̄: quō prīni quoqꝫ funeris ſepultura ꝓhibet̃ niſi vt itelligas hūana poſt habēda diuinis: bonū ſtudiū ſʒ mai᷒ ipedimētū nā qui ptitur ſtudiū deriuat affectuʒ qui diuidit curam differt profectum: ergo prius ſunt obeūda q̄ maxima: nā ⁊ apl'i ne occuparent̃ ſtudio diſpēſandi miniſtros paupibus ordinarūt. CHRY. Quid aūt magis neceſſariū prīnis exeqis: qḋ facili᷒: cū nō eēt multū tp̄is dādū: p hoc docemur ꝙ minimū tp̄s fruſtra ducere decet: ⁊ ſi mille cogētia ſunt: imo pferre ſpiritalia cūctis admodū neceſſarijs. Diabolus. n. inſiſtit attētius volēs aliquē aditū īuenire: ⁊ ſi modicā ſumat negligētiā magnā operat̃ puſillanimitatē. AM. Nō ergo paterni funeris ſepultura ꝓhibetur: ſed neceſſitudini generis diuine religionis pietas antefert̃. Illud ꝯſortibus relinquitur: hoc mandatur electis. quō aūt mortui ſepelire mortuos poſſunt: niſi geminā hic intelligas mortē: vnā nature: alterā culpe. Eſt etiā mors tertia: i qua peccato morimur deo viuim᷒. CHRY. Cū ergo dixiſſet mortuos ſuos: oñdit hūc nō eē mortuū ei᷒. puto eni ō nūero ifideliū fuiſſe defunctū. AM. Aut qꝛ ſepulchrū patens eſt guttur ipiorū: memoria eorū abolēda pſcribit: quorū ſimul cū corpe meritū occidit: nec reuocat̃ ab officio patris filius ſed fidelis a perfido cōmunione ſecernit̃: nō interdictū ē muneris: ſʒ religionis myſteriū cōmunionē nobis cū gētibus mortuis nō futurā. CIRY. vel aliter: Erat. n.

pr̄ ſenectute grauatus. putat aūt honeſtū aliq̄d agere dū
ꝓponeret obſeruare ei debitā pietatē: ſm̄ illud: Honora
p̄rem tuū ꝛ mr̄em tuā. vn̄ vbi vocatus ē ad euāgelicum
myſteriū dicente dn̄o: Sequere me. q̄rebat inducias q̄
ſufficere poſſent ad decrepiti p̄ris ſuſtētationem dicēs:
Permitte mihi primū ire ꝛ ſepelire patrē meū. nō ꝙ de-
functū patrē ſepelire rogaret: neqꝫ. n. chriſtus hoc agere
volentē ipediuiſſet: ſed dixit ſepelire. i. ſuſtētare i ſenectu
te vſqꝫ ad mortē. Sed dn̄s ad eū dixit: Sine mortuos
ſepelire mortuos ſuos. erāt. n. ꝛ alij curatores linea pa-
rētele aſtricti: ſꝫ vt eſtimo mortui eo ꝙ nōdū chriſto cre
diderāt. Hinc pcipe ꝙ p̄ferenda ſit pietas qua deo tene
mur amori parētū: quibus reuerētiā exhibem⁹: q2 p eos
geniti ſum⁹. Sꝫ oīum deus cū nō eſſemus ad cē nos cō
duxit: parētes aūt facti ſūt miniſtri itroitus ad cē. AV.
de cō. euā. Hoc ḡ dicebat dn̄s illi cui dixerat: Sequere
me. Alius v̄o diſcipulus miſit ſe in medio: cui nemo ali
quid dixerat. vn̄ ſequit̄: Et alter ait. Sequar te dn̄e: ſed
p̄mū p̄mitte mihi ire ꝛ renūciare hiſ q̄ domi ſunt: ne for
te quo fieri ſolet querāt me. CI. Imitāda aūt hui⁹mōi
ꝓmiſſio ꝛ oī laude plena: ſed q̄rere renunciare his q̄ do
mi ſunt licentiando ſe ab eis: oñdit ꝙ vteūqꝫ diuiſus ſit
a dn̄o: dū hoc pfecte adire ꝓpoſuerit mēte. nā velle con
ſulere ꝓximos nō ꝯſenſuros: huic ꝓpoſito indicat ſe vt
cūqꝫ labētē pp̄ qȯ dn̄s hoc iprobat. Seq̄t̄: Ait ad illū ie
ſus: Ne mittēs manū ſuā in aratrū ꝛ reſpiciēs retro apt⁹
eſt regno dei. Appoſuit manū aratro: qui affectuoſus ē
ad ſequēdū: tn̄ reſpicit retro q̄ dilationē petit: occaſione
redeūdi ad dn̄ꝫ: ꝛ cū ꝓpinq̄s ꝯferēdi. AV. de v̄bis dn̄i
q. d. ei: Uocat te oriens: ꝛ tu attēdis occidētē. BE. Ma
nū ēt cuilibꝫ i aratrū mittere ē q̄ſi quodā ꝯpunctoīs iſto
ligno ꝛ ferro dn̄ice paſſionis duritiē ſui cordis atterē at-
qꝫ ad ſerēdos bonoꝝ opeꝝ fructus aperire: quā ſiqs ex
colere incipiēs cū vxore loth ad ea que reliq̄rat reſpice
re delectat̄: futuri iā regni munere p̄uat̄. GRECVS.
Crebri nāqꝫ intuit⁹ coꝝ q̄ deſeruim⁹ ꝓpter ꝯſuetudineꝫ
trahūt ad retroacta: violētū. n. q̄d vſuſ ē ad retinēdū ſibi
Nōne habit⁹ ex vſu: ex habitu v̄o nā inaſcit̄: Nām vero
amouere vl̄ alterare difficile. Nā ꝛ ſi pauliſper declinet
coacta: redit ad ſeipaꝫ velocit̄. BE. Si aūt ſecutur⁹ dn̄ꝫ
diſcipulus quia vel domi renūciare velit arguit̄: q̄d fiet
illis; qui nulla vtilitatis gratia ſepe viſitant domos illo
rum quos in mundo reliquerunt. CA. X.

Poſt hec aūt deſignauit dn̄s ꝛ alios
ſeptuagitaduos: ꝛ miſit illos binos
an̄ faciē ſuā i oēꝫ ciuitatē ꝛ locū quo
erat ipſe venturus. Et dicebat illis:
Meſſiſ quidē multa: operarij aūt pau
ci. Rogate autem dominum meſſis vt mittat ope
rarios in meſſem ſuam.

CIR. Certificauerat de⁹ p ꝓphas: ꝙ euāgelij p̄dicatō
ſalutaris ꝯp̄henſura erat nō ſolū iſrl̄ ſꝫ ēt gētiū greges.
Et iō a xp̄o poſt. xij. aplos ꝛ alij. lxxij: ſūt iſtituti. vn̄ dr̄:
Poſt hec āt deſignauit dn̄s ꝛ alios. lxxij. BE. Bn̄. lxxij.
mittūt̄: q2 totidē mūdi gētib⁹ euāgeliū p̄dicanduꝫ erat:
vt quō. xij. p̄mo pp̄. xij. trib⁹ iſrl̄: ita ꝛ hi pp̄ extas gētes
deſtinarēt̄ ibuēdas. AV. de que. euā. Sic ēt. xxiiij. ho
ris totus orbis pagit̄ atqꝫ luſtrat̄: ita myſteriū illuſtrandi
orbis p euāgeliū trinitatis i. lxxij. diſcipulis itimat̄: ter
eni. xxiiij. ſeptuagitaduo faciūt. BE. Sicut āt. xij. aplos
formam epoꝝ p̄mōſtrare nemo ē qui dubitet: ſic ꝛ hos
lxxij. figurā p̄ſbyteroꝝ. i. ſecūdi ordinis ſacerdotū geſ-
ſiſſe. Sciēdū ē tn̄ ꝛ ſi primis eccl̄ie tpibus vt apoſtolica
ſcriptura teſtis ē: vtriqꝫ p̄ſbyteri vtriqꝫ vocabant̄ ꝛ epi
quoꝝ vnū ſapie maturitatē: aliud induſtriā cure paſto-
ralis ſignificat. CIRY. Hui⁹ etiā forma i v̄bis moyſi
figurabat̄: q̄ iubēte deo. lxx. elegit q̄bus de⁹ ſpm̄ iſunde-

bat. In numeris ēt ſcriptū ē ꝙ filij iſrl̄ ꝙ venerūt i heliꝫ
qȯ iterp̄tat̄ aſcēſus: ꝛ erāt ibi. xij. fōtes aquaꝝ: ꝛ. lxx.
palme. Cōuolātes eni ad augmētū ſpiritale reperiemus
xij. fontes. ſ. ſacros apoſtolos: a q̄b⁹ haurim⁹ ſalutiſ ſciē
tiā: ſicut a fōtibus ſaluatoris: ꝛ. lxx. palmas: hos. ſ. q̄ nūc
deſtinati ſūt a xp̄o. Eſt. n. palma arbor bone medulle: be
ne radicata ꝛ fertilis: ꝛ ſp̄ naſcēs i aquis: alta ſimul ꝛ frō
des porrigēs ſurſum. Seq̄t̄: Et miſit illos binos. GRE.
i home. Binos i p̄dicatōe diſcipulos mittit: q2 duo ſunt
p̄cepta charitatis: dei. ſ. amor ꝛ ꝓximi. Et min⁹ q̄ inter
duos charitas haberi nō pōt: q̄ten⁹ h̄ nobis tacitus in-
nuat: q2 q̄ charitatē erga alterū nō hꝫ: p̄dicatōis officiū
ſuſcipe nullaten⁹ dꝫ. ORI. Sic etiā ex. xij. bini ꝛ bini
numerati fuerūt: vt i eoꝝ cathalogo mattheus oſtendit
ꝙ eni bini famularēt̄ dei v̄bo antiquū eſſe videtur. Edu
xit enim de⁹ iſrl̄ ꝺ egypto p man⁹ moyſi ꝛ aaron. Joſue
quoqꝫ ꝛ caleph ꝯcordātes p̄cauerūt ꝓuocatū a. xii. ex-
ploratorib⁹ ppl̄ꝫ. vn̄ dr̄: Frater a frē adiut⁹ vt ciuitaſ val
lata. BA. Simul ēt p hoc idicauit ꝙ ſi aliq̄ pares ſunt in
ſpiritalib⁹ donis: hoc n̄ ſinet i eis p̄ualere ꝓprie opinio
nis paſſionē. GRE. i home. Bn̄ aūt ſubdit: An̄ faciem
ſuā i oēꝫ ciuitate ꝛ locū quo erat ipe v̄turus. Predica-
tores aūt ſuos dn̄s ſeq̄t̄: q2 p̄dicatio p̄uenit: ꝛ tūc ad mē
tis nr̄e habitaculū dn̄s venit q̄n̄ v̄ba exhortatiōis p̄cur
rūt: atqꝫ p hoc v̄itas i mēte ſuſcipit̄. Hic predicatoribus
iſaias dic̄: Parate viā dn̄i: rectas facite ſemitas dei nr̄i.
THE. Deſignauerat aūt dn̄s diſcipulos pp̄ multitudi
ne doctorib⁹ idigētē. ſic. n. agri ſpicati multos meſſores
deſiderāt: ſic q̄ credituri erāt inumerabiles extītes: mul-
tis doctorib⁹ indigebant: vn̄ ſeq̄t̄: Meſſis q̄dē multa.
CHR. Sꝫ q̄lr meſſeꝫ vocat: cū res ad p̄ns exordiū ſum
mat: nōdū tātolaratro: aut ſulcis ꝓductis de meſſib⁹ tra
ctat. poterāt eni diſcipuli vacillare: ꝛ ſecū meditari: ꝛ di
cere q̄liter nos numerus breuis emēdare poterim⁹ totū
mūdū: idiote ſophiſtas: muniros nudi: dn̄antes ſubiecti
Ne igit̄ ꝯſideratōe taliū turbarēt̄: vocat euāgeliū meſſeꝫ
q. d. pata ſūt oīa: mitto vos ad patā collectionē fructuūꝫ
codē dic̄: ꝛ ſerē poteſtis ꝛ metē. Sic ḡ colon⁹ exiens ad
meſſes letat̄: ſic etiā vos mlto ampli⁹ ꝛ alacri⁹ neceſſari
um ē exire i mūdū: nā hoc negociū meſſis ē: agros nobiſ
exhibēs p̄paratos. GRE. i ho. Sꝫ nō ſine graui mero-
re loq̄ poſſum⁹ qȯ ſubdit: Opa. ve. pauci. q2 ꝛſi ſunt qui
bona audiāt: deſūt q̄ dicāt: Ecce mūdus ſacerdotib⁹ ple
n⁹. ſꝫ tn̄ i meſſe dei rarus valde repit̄ opator: q2 offm̄ qui
dē ſacerdotale ſuſcipim⁹: ſꝫ opus officij nō iplem⁹. BE.
Sic autem meſſis multa ē oīs turba credētiū: ita oparij
pauci ſt̄ apl̄i: ꝛ imitatoreſ eoꝝ q̄ mittūt̄ ad meſſē. CIR.
Sic āt agri ſpacioſi meſſores mltos exigūt: ſic ꝛ minu-
do credituroꝝ xp̄ꝫ: vn̄ ſubdit: Ro. au. do. meſ. vt mit. op.
i meſ. ſuā. Illō āt attēde ꝙ cū dixiſſꝫ: Rogate dn̄ꝫ meſſis
vt mittat oparioſ i meſſē ſuā: ipe poſtmōꝫ hoc pegit. Ipe
igit̄ ē dn̄s meſſis: ac p cū: ꝛ cū eo deus pr̄ oīb⁹ dn̄atur.
CHR. Multiplicauit āt poſtmōꝫ eos: n̄ addēs ad nūeꝝ
ſꝫ ꝯcedēſ v̄tutē. Inſinuat āt ꝙ magnū donū ē oparioſ mit
ti i meſſē diuinā: p hoc qȯ dic̄: dn̄ꝫ meſſis ſup hoc eē ro-
gādū. GRE. Per hoc ēt iducēdi ſūt ſubditi: vt p ſuis pa
ſtorib⁹ roget: vt digna eis opari valeāt: nec ab exhorta-
tiōe torpeat lingua. ſepe. n. p ſua neq̄tia p̄dicantiū reſtri
git̄ lingua. Sepe v̄o ex ſubiectoꝝ culpa agitur: vt eis q̄
preſunt predicationis ſermo ſubtrahatur.

Ite: ecce ego mitto vos ſicut agnos iter lupos
Nolite portare ſacculū neqꝫ perā neqꝫ calciamē
ta: ꝛ neminem per viam ſalutaueritis.

CIRYL. Narrat lucas conſequenter. lxx. diſcipl̄os
vendicaſſe ſibi a chriſto apoſtolicam eruditionem mode
ſtiam: innocētiā: equitatē: nihilqꝫ mundanorum ſacris
p̄dicationibus p̄ferre: aſpirare aūt adeo ad fortitudinē
mentis vt nullum terribiliū formident: neqꝫ ipſaꝫ mortē